

Les tropes de l'ex-coronel Aranda deserten en grans quantitats

Hondala, 14.—Per referències que arriben del front de Gijón es pot assegurar que la moral de les tropes de l'ex-coronel Aranda és molt baixa i que les desercions es registren en gran escala. Ha estat assassinat el capità de la mehalha de Grado, Pita Romero. El coronel Martín Alonso està ferit. La pluja i la boira dificulten les operacions.

Les dissensions entre els rebels són cada dia més fortes

Per dominar-les, Franco prepara un atac espectacular contra Madrid

Madrid, 14. — «Política», en la seva impressió dels fronts, diu: «No es de suponer que la situació estacionaria frente a Madrid se prolongue demasiados días, y aunque la población sea la que tiene que soportar los acosos enemigos, a nadie perjudica más que a los fascistas esta inactividad. Su impaciencia, sobre todo la impaciencia de su retaguardia, crece por momentos, sus diferencias, y no son pocas ni superficiales, se agudizan día a día, habiendo adquirido en estos últimos días tonos de gran violencia.

Hasta hace un mes la borrachera alegre de los triunfos fascistas les hacia olvidar sus disensiones; pero comenzados los descabros, las rencillas se enconan y cada uno carga las culpas al amigo, que más que a mígo es contrario.

He aquí una de las grandes ventajas que ha tenido esta admirable resistencia que el pueblo de Madrid viene realizando. Por todo esto no es de suponer, repetimos, que el enemigo ha de retrasar mucho su ataque a fondo sobre Madrid. Sólo la conquista de la capital podría acallar de momento sus diferencias, aunque más tarde, naturalmente, apareciesen en centuplicadas. Pero el fascismo Franco sabe que la forma de limar hoy asperezas, sería un éxito espectacular. El ataque se viene retrasando acaso, porque sabe la trascendencia del mismo y quiere realizarlo en las condiciones más ventajosas para ellos. Pero si los acontecimientos se precipitan, como parece que viene ocurriendo estos últimos días, lo probable es que se lancen a un ataque desesperado.

En tal caso dejarán de transcurrir jornadas tan tranquilas como las de ahora para trocarse en otras de gran violencia en las que se jugará la suerte definitiva de Madrid. Para tal día han de estar prevenidos nuestros milicianos y dar pruebas una vez más de la admirable moral que vienen manteniendo. Tan sólo estas dos cosas bastarán para que el fascismo vuelva a estrellarse. Y esta vez definitivamente.»

L'actual Consell de la Generalitat ha quedat reunit per darrera vegada

Sembla que la crisi política serà solucionada en un termini brevíssim

La crisi del Consell de la Generalitat, que fou pública el conseller primer, senyor Terradellas, el passat dissabte, ha estat el tema de tots els comentaris, tant als centres polítics com en les organitzacions sindicals. Oficialment no hi ha hagut tractament per a cercar solució a les dificultats plantejades en el si del Consell. Les gestions es venien realitzant ja abans que el senyor Terradellas comunicés a l'Honorable President, senyor Companys, la seva determinació de considerar en crisi el Consell.

Malgrat això, sembla que des del passat dissabte s'han vingut celebrant, especialment a la Residència del senyor Companys, converses més concretes respecte a la posició de cada organització sindical i partit polític que integren el Consell de la Generalitat.

El President celebrà dissabte passat conferències amb el conseller de Serveis públics senyor Comorera, representant del P.S.U.C. i amb els representants del Comitè de la CNT.

Malgrat les gestions fetes pels reporters, no ha estat possible obtenir referència d'aquestes entrevistes, si bé se suposa que no tenen, ni molt menys, caràcter de consulta si no atenció a al·lò dit anteriorment respecte a la tramitació, que és completament distinta a les normes habituals degut a les circumstàncies en què s'ha produït i com es pretén solventar.

A la Secretaria del Conseller Delegat han dit aquest migdia als periodistes per encàrrec del senyor Terradellas que no hi havia noves per a la Premsa.

Anunciaren únicament que a les sis de la tarda es reuniria el Consell, que presidirà l'Honorable senyor Lluís Companys.

A l'hora de tancar aquesta edició es fan els preparatius al Palau de la Generalitat per a donar començament a la reunió del Consell, que tindrà lloc al saló d'Actes, presidit pel senyor Companys.

Sembla que hi assistiran tots els consellers que es troben a la nostra ciutat.

La reunió ha despertat l'espectacle que mereix, i la Galeria Gòtica s'ha vist concorreguda de periodistes i fotògrafs.

El Consell d'avui té una particularitat que el fa del tot extraordinari.

Malgrat ésser considerat en crisi, es reunexen aquesta tarda els components del Consell de la Generalitat per veure de donar solució a les incompatibilitats que venien produint-se entre representants de diversos sectors que el componen.

La tramitació de la crisi pot quedar, doncs, començada i acabada en unes hores, després d'haver exposat conjuntament els punts de vista que es venen mantenint aquesta darrera dies en converses particulars per part dels representants polítics i sindicals i el President de Catalunya.

Es considera molt possible que no quedi exclos del Consell cap partit polític ni organització dels que hi són representants, ja que la majoria dels components estimen que cal afeblir la unitat d'eforts dels lluitadors antifeixistes.

També es considera imminent que serà aprofitada la crisi per a reorganitzar el Consell i variar alguns llocs o tal vegada crear algun nou Departament que l'experiència ha demostrat, necessari en les actuals circumstàncies.

Tempesta a l'Extrem Orient

Ha pactat Txang Kai Xek amb l'exèrcit comunista?

Es dona per feta la formació d'un front comú xinès contra el Japó

Londres, 14. — Quina és, en realitat, la situació a Xina? El mariscal Xang Kai Xek està detingut o ha pactat amb Xang Sueh Liang? Les notícies que arriben d'Orient són molt confuses, però sembla que s'envia, a través de l'obscuretat, una nova esperança, que és la situació ha evolucionat considerablement d'uns dies ençà i podria provocar una solució final, potser per la força de les armes.

Ja es recordarà que fa uns dies el Gabinet de Tòquio publicava una nota — de tons violents i comminatori — dient que una vegada més havien fracassat les negociacions entre els Governos de Nankin i de Tòquio. En efecte, el ministre xinès de Negociis Estrangers havia declarat a l'ambaixador japonès que lamentava haver de refusar la nota que el Japó volia imposar-los.

La dramàtica detenció de Xang Kai Xek per les tropes comunistes — cal notar que fins ara aquestes tropes, en llenguatge oficial, eren «bandes» — planteja el problema de saber si, en realitat, Xang Kai Xek ha estat detingut o ha signat un acord amb ells.

A aquest efecte el periòdic laborista «Daily Herald» afirma en la seva edició d'avui: «El nostre corresponent a Pequín ens afirma — amb la garantia del jurament de Mao Tse Tung, el «dieu xinès» — cap dels exèrcits comunistes xinesos — que d'un temps ençà venien celebrant negociacions secretes entre ell i Xang Kai Xek amb vista a la formació d'un front comú contra el Japó.

Mao Tse Tung afirma — continua dient el corresponent del «Daily Herald» — que si es constitueix un Govern representatiu a Xina els comunistes li assegurarien la seva col·laboració i ajut incondicional.

En general, els observadors més ben informats dels afers d'Orient admeten que si Xang Kai Xek s'ha decidit finalment a imposar la veritable unitat a la Xina, amb la col·laboració del Sud i dels elements comunistes, el Japó no tindrà altra solució que intentar un cop de força en el nord, el resultat del qual, però, és difícil de pronosticar.

Torna a imposar-se la política que sempre havia preconitzat Sun Yat Sen, l'inspirador i creador de la República xinesa. Si el govern de Nankin sap crear aquesta veritable unitat, va a obrir-se un capítol nou en la història de l'Extrem Orient.

Aquesta és l'opinió dels observadors. Per a acabar destacarem el fet que la premsa xinesa d'aquest matí afirma que el mariscal Xang Sueh Liang ha demanat que vagin a Sian Fu, per tal de negociar, el president del Banc Xines Pu Tsong i el ministre de Finances Kung. Els periòdics esperen que Xang Kai Xek serà alliberat i s'evitarà així una expedició de càstig.

EL GOVERN XINÈS L'ACUSA DE TRAIDOR

Londres, 13 (urgent). L'agència Reuters anuncia que el Govern xinès ha publicat un manifest denunciant com a traïdor el general Xang Sue Liang i destituint-lo del seu càrrec de comandant de les tropes anticomunistes.

La situació a Xina és molt complicada. Anuncia que compta amb la simpatia de la U. R. S. S.

Com es recordarà, el general Xang Sue Liang tenia sota el seu comandament les tropes que lluitaven contra els comunistes a la regió de Sianfu.

LES TROPES COMUNISTES AVANÇEN

Pequín, 13. — Han començat ja els combats entre les tropes de Xang Sue Liang i les tropes governamentals sota el comandament de Xang Hut Txeng. Les primeres batalles (Passa a la pàgina 3.)

EL TIROTEIG CONTRA EL COIXE DEL CONSELLER

Comorera fou degut a una confusió

EL COMISSARI D'ORDRE PUBLIC HA FACILITAT LA VERITABLE VERSIÓ DEL FET

El nostre col·lega «Treball», d'ahir, publica en la seva secció de «Darrers horitzons» la nota següent: «Aquesta matinalada, a dos quarts d'una, quan el nostre camarada Joan Comorera tornava d'un miting celebrat a Granollers, en passar per Mollet fou tirotejat el coixe de la Generalitat, en què anava el nostre estimat company.

Sortosament, malgrat que un projectil donà de ple a la planxa del coixe, no hem de lamentar cap desgracia, però resulta bon xic sospitosos que tot i anar tres coixes en la comitiva, només fou agredit el conseller de Serveis Públics.

No cal dir com celebrem que el nostre camarada i companyants hagin sortit il·lesos d'aquest diguem-ne incident, en espera que ulteriors esbrinacions, de les quals han estat esbentades les autoritats competents, ens aclareixin si es tracta d'un error o d'un atemptat que totes les consciències honrades de Catalunya haurien de condemnar i evitar que es repetís.

Amb referència a aquest assumpte el Comissari General d'Ordre Públic, Martí Rouret, aquest migdia ha dit als periodistes el següent: «He de sortir al pas de diverses versions completament fantàstiques, que han corregut amb molt del que ha passat al Conseller company Comorera, al seu retorn d'un miting a Granollers.

La veritable versió del fet és la següent. — Ha dit Martí Rouret: La matinalada d'ahir diumenge, el conseller de Serveis Públics, es predestinava a la Conselleria de Seguretat Interior, per tal de donar compte que al passar per la carretera de Mollet davant a aquest poble, el seu coixe havia estat tirotejat. Jo mateix vaig

«Aquesta situació s'ha d'aclarir, car cada dia es fa més insuportable en el seu aspecte de disciplina i principalment del sentit de responsabilitat» —Josep Terradellas, en les seves declaracions de dissabte — periodistes (Foto Sagarra)

COSES VISTES A VALENCIA
LLARS DESTRUIDES

València, desembre. — Es de nit. Una pluja fina i dolça cau lentament i us penetra fins al moll dels ossos. Una llarga fila d'ombres — ombres humides, doloroses — es retallen com siluetes errants en l'obscuritat. Són els refugiats de Madrid.

El Front Popular és el que té cura de donar acolliment a les dones i criatures foragades de les seves cases pels rebels a la República. Hem interrogat Antoni Sala, el cap del Comitè, i ens diu: Primerament es repartiran tots els refugiats. Cal tenir compte que els que fugen de les bombes de Madrid no es troben sota les que poden destruir València on es troba el Govern legítim.

Delicem el camarada Sala llurat a les seves ocupacions caritatives i ens adreçem vers un grup que mostra en les seves cares els sentiments més diversos: les unes mostren la joia purament animal de la vida salvada i de l'alimentació assegurada, les altres l'angoixa d'haver hagut d'abandonar la llar conjugal treballant edificada.

Arraïlada en un recó una velleja, menuda, de mans descarnades, plora tot baixet.

M'hi acosto portat per aquesta curiositat periodística que no dubta a tocar les ferides més profundes. Heu perdut el vostre fill, bona dona?

—No! La meua bateria de cuina, la meua bateria de cuina, figura?

—En veure la meua estupefacció, afegeix:

Escollim, camarada: si tu coneixes la vida dels pobres, comprendreu que jo no he pogut tenir mai res de bonic; tot el que tenia a la meua pobre cuina era vell i ple d'adobe. Un dia vaig veure una bateria de cuina esmaltada, de color roig, d'un roig molt brillant capaç d'il·luminar l'única peça de la nostra llar, allà on ens reuníem tots, perquè nosaltres els pobres no teníem pas sales tan grans com aquesta. De mica en mica, amb penes i treballs, tractant-nos-ho de la boca, vaig anar estalviant alguna cosa i, per últim, fa una setmana només, vaig poder adquirir i pagar la bateria tan desitjada. Vaig emblanquinar les parets de la cuina perquè el roig de la meua bateria ressaltés més sobre el color blanc. Els meus fills, que ara lluiten al front i el meu marit, que treballava, tots junts vàrem fer la gran festa. I ara... què s'ha fet dels meus plats, de les meves cassoles i de la meua pobre llar destruïda?

I la pobre dona s'amaga la cara amb les mans i sanglota. Una gran pietat ve a substituir la meua sorpresa del primer moment. Tots aquests mots sense poesia, cassoles, olles, plats, prenen als seus llavis revellits un dolç i inefable perfum de família. Evocuen els centenars, els milers de llars destruïdes. Els estratèges de l'exèrcit de Franco poden estar orgullosos d'aquestes misèries! Han arribat amb la seva guerra aèria a fer més honra a la pobresa i a tancar-la amb la sang de centenars de víctimes aixafades a les seves miserables llars.

Una petita figura, un nen de 6 a 7 anys, atreu les meves mirades.

—Saps per culpa de qui ets aquí, saps qui és Franco?

—No — diu amb indiferència.

—No saps per què ets aquí? — vaig preguntar estranyat.

—Enganyen tret, la mare no encenia el foc i no hi havia ros per a menjar. Unes velles i després uns senyors varen venir i en ficaren dins d'un auto i allí ens vam estar molta estona.

—No saps res més?

—Només sé que tinc gana i son. Dona'm menjar i deixa'm dormir.

I desdenyosament, aquest infant sense llar, perdut en la vida, es gira de cara a la paret tot tancant les seves parpelles fatigades.

VICTÒRIA PRIEGO

7.419.489 pessetes

és la quantitat total repassada fins al dia 12 de desembre corrent a la Comissió de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació. SEQUEIXEN ELS DONATIU.

El magnífic gest que han tingut el Cosos de Guàrdies de Seguretat i d'Assalt de Catalunya després de dos dies de son, amb un total de 81.000 pessetes que foren lliurades a la Conselleria de Defensa (Oficina de donatius), mereixeria ésser tingut en compte per les diverses entitats Sindicals i Polítiques, Corporacions oficials i particulars en general, ja que al és lògic que s'atenguin degudament totes les conseqüències d'aquesta campanya per a l'alimentar dels treballadors, no ho és menys també que tots hem de pensar en el sacrifici que realitzen les nostres Milícies i que són mereixedores d'un just i abnegat ajut de tots.

LA CIUTAT MARXA

CENTURIA DE LLUM I FORÇA. — Hem rebut una extensa nota del Sindicat Unió Regional de Llum i Força de Catalunya, en la qual hom fa una crida als seus companys de treball perquè s'organitzen a la Centuria de Llum i Força que s'organitza disposada a sortir al front tan aviat com hi hagi el nombre suficient d'homes.

Per a inscripcions al local sindical (Calabria, 12), cada dia de dos quarts de set a dos quarts de vuit del vespre.

ALS MESTRES DE MATARÓ. — Són pregats tots els mestres i mestresses els quals foren nomenats per a exercir a la ciutat de Mataró, de presentar-se demà, dimarts, a les deu del matí, a la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament de l'esmentada ciutat, per tal de donar-los possessió de llurs càrrecs.

BELLES ARTS. — La Secció de Belles Arts del Sindicat Unió de Professions Liberals, convoca a tots els artistes pintors afiliats a la G. N. T., a la reunió de demà, dimarts, a les set de la tarda, al local del carrer de Provença, 288.

EXPULSIÓ. — La «Unió General de Treballadors», Secretariat General, fa arribar en una nota, que ha expulsat del seu organisme sindical la «Societat de Manobres i Paletes», de Sitges.

INSTITUT NACIONAL DE PREVISIÓ. — L'Institut Nacional de Previsió, fa públic que tots els seus serveis d'asseguracions socials funcionen amb la màxima normalitat possible amb la imposen les circumstàncies de guerra que sofreix Madrid, a l'edifici de la seva propietat, i seu central de l'Institut, situat al carrer Segaria, 6.—Madrid.

A TOTS ELS AGENTS DE PUBLICITAT DE LA G. N. T. — El Sindicat de Professions Liberals, Societat d'Agents de Publicitat, convoca tots els seus afiliats a una assemblea general extraordinària que se celebrarà el proper dijous, dia 17, a les sis de la tarda, de primera convocatòria, i a un quart de set de segona, al seu local social, Passeig Pi i Margall, 35.

Després d'aquesta cruenta guerra, la indústria de l'automòbil podrà, sense cap mena de dubte, viure, per ella sola, i així serà una de les més valuoses orientacions vers la nova economia.

Que l'exemple dels dirigents de la nova General Motors Col·lectivitzada, fructífic i sigui un estímul per a totes les indústries de la nostra terra.

LLAMPEC

Festivals autoritzats per la Secció de Festivals Benèfics del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i que han estat liquidats durant els dies 1 al 7 d'aquest mes

	Ptes.
Tenir C. N. T. ...	23
Ateneu Republicà de Gràcia ...	2835
Ateneu Republicà d'Esquerra ...	300
Foment Autonomista Català ...	44685
Delegació, Premsa i Propaganda Caserna Carles Marx ...	251
Agrupació Socialista d'Idetis ...	22605
Indústries Lyonel ...	12640
Idetis ...	6275
Ateneu Azalaia ...	825
Casal Català Federal d'Esquerra Dte. IV ...	11
Eco de Catalunya ...	7805
Llum Andreuenca (dia 29) ...	14890
Idetis (dia 29) ...	23805
Agrupació Cultural França Xica ...	5050
Foment Excursionista de Barcelona ...	12030
Delegació Premsa i Propaganda Caserna Carles Marx ...	7980
Manufactures Bantús ...	1135
P. S. U. C. i Radi ...	6035
Centre Republicà del Poblet ...	7605
Delegació Premsa i Propaganda Caserna Carles Marx ...	257
Juventuts Llibertàries ...	36785
Casal Federal d'Esquerra ...	5580
Institut Naturista Ferran ...	72
Cooperativa Pau i Justícia ...	600
Penya Unió Gallega ...	2150
Penya Rossinyol ...	8976
Penya Rossinyol ...	235
Orfeó de Sabadell ...	4380
Sindicat Art Fabril i Textil ...	9915
Centre Català Republicà del districte quart ...	203
Centre Republicà del Poblet ...	2235
Centre Català Republicà del districte quart (tombola) ...	1.15685
Delegació Premsa i Propaganda Caserna Carles Marx ...	6825
Avenc Obrer Català ...	10565
TOTAL ...	5.411

CREU ROJA

ESPERA EL TEU DONATIU

LLIURAL A LLURIA.95. o FIVALLER.2 ENTL.

ARCHIVOS ESTATALES

El passat dia 5 tingué lloc l'aniversari de Walt Disney. Aquesta data fou celebrada per tothom, excepte el gran artista. En aquest aspecte, Walt és l'encarnació de la modestia i de la preocupació. A despit del primeríssim lloc assolit pel creador de Mickey Mouse dins la cinematografia, ens atrevim a opinar que el seu geni no és considerat en tota la magnitud. Cal pensar que no és sols un gran artista, sinó un creador i un innovador personalíssim. No sols féu el primer film de dibuixos animats i després la primera cinta en colors, ans capgirà completament aquesta especialitat cinematogràfica. Els dibuixos animats d'avui tenen molt poca semblança amb els dibuixos de la primera època. Els caràcters han adquirit personalitat. Expressen emocions, són humans i es fan estimar. Aquest canvi és degut, d'una manera principalíssima, a Walt Disney. El creador de tants personatges i de tantes històries de meravella ha fet anys. No sabem quants. És jove. Molt jove. Podem esperar-ne encara moltes més coses meravelloses. En aquesta etapa de la seva vida, més que els honors, més que els seus grans beneficis, ha d'enorgullir aquest prodigiós artífex de la fantasia el fet de saber que compta amb la més fervorosa admiració de tots els infants del món.

Les estrenes de la setmana

CATALUNYA: "L'àngel de les tenebres"

"L'àngel de les tenebres", el film estrenat a Catalunya mereix complidament el qualificatiu d'excel·lent. No és un film perfecte ni molt menys, però els seus valors positius superen i redueixen a un pla secundari els possibles defectes que aquesta cinta pugui tenir.

Entre els primers cal destacar la magnífica interpretació de Merle Oberon, Frederic March i Herbert Marshall, un trio formidable. Després una direcció encertadíssima, sense estridències de tècnica aparatosa i finalment el magnífic ritme en què es desenvolupa tot el film, que a alguns tal vegada els sembla massa lent, però que nosaltres trobem apropiadíssim, donades les característiques de l'argument.

I, tornant altra vegada sobre la direcció, és de remarcar l'escena en què Frederic March retorna cec a conseqüència de la guerra. Els esdeveniments que es desenvolupen en el tren és una de les cenes més belles i emotives que hem vist en el cinema.

Per altra banda considerem, però, que el tema globalment pateix d'un excés de dramatisme i que algunes situacions, per a cercar l'emoció, són agafades pels cabells.

Això, però, repetim, solament deslluix en una proporció molt mínima la valua d'aquest excel·lentíssim film que és "L'àngel de les tenebres".

COLISEUM: "El capità Blood", per Errol Flynn

No és la primera vegada que aquesta coneguda novel·la de Sabatini, tan prodigiosa en suggestions plàstiques, ha estat traslladada al cinema. No ho fou, però, amb les possibilitats tècniques que ofereix el cinema d'avui i per tant, aquesta nova versió d'"El capità Blood" té tot el valor d'una obra cinematogràfica original.

Dirigex aquest film Michael Curtiz que ens ha donat ja en altres ocasions obres d'una força envergadura. Aquest director hongarès no és —ni s'ho proposa ésser—, home de subtils i matissos. Té un estil directe, clar, expressiu, eminentment narratiu, molt adient per a produccions del caràcter d'"El capità Blood". Michael Curtiz ha escolt el cinema d'avui i a la seva sèrie de magnífics fotogrames hàbilment lligats per una acció dinàmica. Dona tot el film una impressió de color i de moviment i a la seva deriva alguna vegada en un cert puerilisme no pot ésser considerat això com una cosa massa censurable.

Com en totes les seves produccions, Curtiz no ens escatima tampoc en "El capità Blood" escenes de gran to resoltes amb aquell gal·lisme i comprensible verisme de què són mestres els americans.

La interpretació és magnífica. Un noi actor, Errol Flynn —una bella testa romàntica—, rotagonitza l'heroi de Sabatini. La bellíssima Olivia de Havilland ens ofereix intermitentment l'espectacle del seu rostre dolçíssim. Un bell film, en resum.

CAPITOL: "La ciutat sinistra", per James Cagney

"Frisco Kids" (La ciutat sinistra) està molt a prop d'ésser un bon film, degut especialment a la mà expertíssima del director Lloyd Bacon i al tema. El repartiment, també força bo: James Cagney, Margaret Lindsay, Ricard Cortez i Lili Damita.

El tema, que és excel·lent, no és pas inèdit; entre ells té el precedent de "La ciutat sense lleis", que aquesta vegada es passa als locals de reestrena i que ha servit de guió per a aquesta altra ciutat de la Warner Bros.

Atret pel prestigi de San Francisco —1850—, la ciutat que neix sota el signe de l'or i del crim, el protagonista s'installa i, ambiciós i audaç com és, aconsegueix esdevenir un personatge important dins d'aquella atmosfera espessa, corrompuda i sinistra, de la qual sols l'amor pur i abnegat d'una dona pot sotstrair-lo.

Aquest film hauria pogut ésser un film admirable, però no ha estat així, per les innombrables escenes convencionals, les reaccions puerils dels protagonistes i l'acabament feliç, que de tan feliç veïja la ximpleria.

La pel·lícula de complement que s'estrenarà en aquest local és així mateix elogiada per la tasca que realitza el seu protagonista, Jackie Cooper, que, sense ésser el mateix noi d'abans, aconsegueix emocionar amb el seu treball ple de gràcia i de tendresa.

URQUINAONA: "Nocturn", una pel·lícula txeca

La publicitat entorn de "Nocturn" s'havia fet sobre la base de considerar aquest film com a quelcom de la mateixa envergadura que "Extasi", cinta del mateix realitzador. Dissortadament la qualitat de "Nocturn" no respon a aquesta autèntica i natural, podem afirmar que d'"Extasi" el separa una gran distància tant des del punt de vista de realització cinematogràfica com del valor i l'originalitat de l'assumpte.

No vol dir això que "Nocturn" sigui una pel·lícula vulgar. Això, no, el seu argument s'aparta quelcom de la vulgaritat dels films que veiem diàriament, però tampoc no és cap descobriment. La interpretació podem qualificar-la de discreta, així com la seva tècnica, la qual està fortificada d'algunes escenes de gran valor amb gran profunditat anglesa estranya, cosa ja una mica en desús en les dèries modalitats cinematogràfiques. Malgrat això cal reconèixer que en aquest aspecte té algunes coses bones.

En resum: "Nocturn" pot ésser catalogat com a una encoïmbia dins la vulgaritat dels films normals. Ara bé, de cap de les maneres no té categoria per a ésser equiparat als altres films de categoria d'aquesta modalitat, com "Extasi" i "Notes d'uniformes".

"El gran homenatge" és el nom del film que reporta una història sentimental bastant gastada.

LES INDÚSTRIES DE GUERRA

Un nou element de fabricació nacional per als transports

En l'edició de dissabte vàrem donar la nova de la presentació del magnífic xassís per a camió que una indústria nostra ha fabricat. Tot ell, de punta a punta, és construït per la General Motors Col·lectivitzada.

Al·lucinat d'aquelles normes d'abans del 19 de juliol, que els privaven de llurs iniciatives, els obrers catalans han demostrat el que pot donar de si una entitat a mans i sota el control d'ells.

En el curt espai de menys de tres mesos, el Consell Obrer portat a cap la realització d'un projecte de fabricar un tipu de xassís de camió totalment construït amb material i mà d'obra nostre. Això, a més d'un esforç formidable de producció, i més en els moments actuals, dona idea del que en la indústria de guerra es treballa a la rearguardia, no regatejant temps ni mitjans per tal de donar l'ajut que cal als germans que lluiten als diferents fronts amb les armes a la mà. Cal tenir-ho present, aquest esforç, que no és més que el sentit de dignitat que viu latent en tots els obrers, els quals, des de la fàbrica i els tallers, també saben donar el seu fruit per a guanyar la guerra.

Els membres del Consell de l'empresa de General Motors Col·lectivitzada, companys Baron i Garrido, Carrasco, Tecnio, i Ganduxer, del cos

de redacció de "Horizontes", portant-veu dels obrers de General Motors, van acompanyar-nos per totes les plantes de la fàbrica, on poguérem admirar la distribució de les diverses fases en la construcció d'un vehicle i la moderna maquinària amb què comptem.

El nou xassís nacional per a camió, marca "Maraton" és d'una concepció meticulosa, tenint present el treball dur a què es destina aquesta mena de vehicle, destinat a treballar en un terreny molt variat, amb foris pendents i treballs difícils, com és el de la nostra terra.

Un robust bastidor elàstic, pont posterior flotant, eix davanter sòlid, equipat amb potents motors de valvulats laterals de sis cilindres amb culata desmontable, d'una força fiscal de 21 HP, que en desenvolupa 84 al minut, amb eixos equilibrats, muntats damunt de quatre punts de suport, lubricació centralitzada, bombes de marxes tipus "Chevrolet", transmissió tipus "Bedford", frens hidràulics potents i segurs, suspensió a balancins semihíptics, amb balancins en joc del darrere, fan d'aquest nou camió nacional un veritable vèrtice de la tècnica moderna.

Actualment, en pla de guerra, es construeix una primera sèrie de mil unitats d'aquest tipu, una mil·liona de vint i vint-dues unitats per dia, cosa que per ella sola ja dona treball a més de mil mil treballadors del ram de la metal·lúrgia, ja que a més de l'esmentada entitat constructora són molts els tallers particulars que treballen per a la mateixa finalitat.

Aquesta primera sèrie anunciada s'ampliarà fins a poder treure de mitjana diària de producció de quaranta unitats, la qual cosa serà un fet de seguït que s'hagin portat a fet de seguir que tenen a punt cap les instal·lacions que permeten una continuïtat de màxima producció, i així mateix augmentarà de molt la xifra de treballadors dedicats a aquesta indústria.

Vàrem poder així mateix constatar i apreciar com es treballen els materials. En aquest aspecte no sols no tenim res a envejar als estrangers, sinó que els superem. En l'art de la fonamentació i el tractament del material vàrem veure l'alt rendiment assolit. L'acabat de les diverses peces, tals com carteres, tapes de calça de canvis, culates, etc., són quelcom de definitiu i pulcre. Els ponts del darrere, forjats, el tractament de l'acer, el fregat dels rodaments dentals i tots els altres elements complementaris de les parts del muntatge, són igualment acurats i perfectament resolts.

Amb el nou "Maraton" no tenim un camió més. S'assegura amb ell l'èxit d'un perfecte camió ben construït, s'entén que la indústria catalana i es demostra que els antics sistemes han fracassat, ja que abans era, segons aquells, impossible de fabricar aquestes maquinàries, i així s'explica l'importació constant del nostre or cap als països estrangers i l'atur de milers d'obriers aplecs que ara demostren plenament el seu valor i la seva capacitat constructiva.

Heus aquí el nou xassís camió marca "Maraton", construït per la General Motors Col·lectivitzada, fet a Catalunya i orgull del Consell d'obriers de l'esmentada fàbrica, gran element de guerra. El que una poderosa empresa capitalista no havia fet mai, ara esdevé una realitat gràcies a l'entusiasme i a l'esforç dels obrers. El nom d'aquesta nova marca nacional és una cosa significativa: Resistència, alt rendiment, màxim esforç per al triomf definitiu. Els periodistes durant llur visita a la General Motors (Centelles)

POTINS DE HOLLYWOOD

Eleanor Whitney visita amb freqüència una parada de begudes prop de l'estudi de la Paramount amb l'objecte d'aprendre de preparar les diverses begudes que s'hi exposen.

Mae West demostra una marcada preferència pel menjar italià del restaurant de Jack La Rue a Hollywood. Hom la veu al dit establiment amb freqüència. Jack té un magnífic negoci, puix que són moltes les celebritats cinematogràfiques que mengen al seu restaurant.

Treballant en dues pel·lícules al mateix temps, Marsha Hunt està molt ocupada. Durant el dia treballa amb Robert Cummings i Paul Kelly en "The Accusing Fingers" (El dit acusador), i a les nits col·labora en les cenes finals de "Bright as Your Lap" (A la vostra pròpia falda). Sortosament totes dues pel·lícules s'estan filmant a l'estudi de la Paramount.

Porter Hall, notable actor característic, no ha estat de parlar del seu treball amb Gary Cooper. En el film "The General Died at Dawn", Gary mata Hall d'un tret, però en "The Plainsman", un film Paramount produït per Cecil B. de Mille, Hall interpreta Cooper. Vaig haver d'esperar una altra pel·lícula per a veure'l-me, diu, rient, l'actor.

Quan Leopold Stokowski i la seva famosa orquestra simfònica filmaren una de les escenes de "Cavadora d'estrelles" del 1931, l'indústria nostra no solament va dirigir l'orquestra, sinó també el personal tècnic i els fotògrafs per tal d'obtenir certs efectes originals.

Velos, notable ballari, que amb Yolanda forma una de les parelles més famoses de Nova York i que en l'actualitat apareix en el film Paramount "Kampanya Waltes", aconsella als que hagin de ballar molt que es col·loquin un cartó prim tota la pitrera de la camisa de frac per tal de conservar-la immaculada durant tota una nit. Yolanda balla sempre sense mitges.

Harold Lloyd va trencar fa poc el silenci que havia envoltat els seus plans per a la seva pròxima pel·lícula i va declarar que havia acabat una sinòpisi de 12.000 paraules que ha estat aprovada per Adolph Zukor i William Le Baron, caps de producció de la Paramount. El títol de la pel·lícula de Lloyd subordinarà el d'altres a l'acció, de la qual cosa es felicitaran els nombrosos admiradors del gran comedià que no posseeixen l'idioma anglès.

EN CINQ ANYS, SET VISITES!

Per tal d'entrar a un estudi cinematogràfic, no n'hi ha prou amb escriure una carta a la nostra estrellita favorita.

Això fou el que vàrem treure en clar de la nostra conversació amb Myron Brode, encarregat de la correspondència als estudis de la Paramount i secretari particular de diverses estrelles.

Són complidament les persones que han aconseguit entrar a un estudi per mitjà de cartes de sol·licitud a les estrelles, explica la senyora Brode. Aquestes persones no havien establert certa intimitat amb la seva estrella, però a força de cartetes amb certes estrelles havien establert certa intimitat amb elles i desvèntat la curiositat de conèixer-les personalment.

Durant els darrers cinc anys, set persones han visitat els estudis de la Paramount per tal de conèixer personalment certes estrelles, segons indica la següent llista que ens va proporcionar la senyoreta Brode.

Mae West, dos visites.
Gary Cooper, dos visites.
Claudette Colbert, un.
Bink Crosby, un.
George Raft, un.

L'exèrcit comunista domi- na un territori vastíssim

**Sembla que Txang Kai Xek ha es-
tat detingut amb el seu estat major**

Nankin, 13. — És impossible explicar el pregon sentiment que s'experimenta en aquesta capital a conseqüència de les notícies que han arribat donant compte d'haver quedat preonera de les tropes comunistes el mariscal Txang Kai Xek, el seu Estat Major, en adreçar-se a Sian Fu per tal de sufocar la rebel·lió que s'havia produït en aquella ciutat.

El fet que no vol amagar l'enorme gravetat que té aquest fet perquè aquestes notícies venen a corroborar la força d'atracció formidable que exerceix a Xina l'exèrcit comunista.

Es tracta d'un exèrcit que domina una extensió considerable de territori, al Centre i Oest de Xina, que domina les principals rutes de comunicació i que, a més, com al cas de la província de Kei-Xou, és una força incalculable.

El fet que sigui el general Xung Sueh Liang el que hagi detingut Txang Kai Xek pot fer-se creure que es tracta d'una rivalitat entre ambdós generals.

De totes maneres la posició Txang Sueh Liang, ha estat sempre antipàtica en aquesta capital a conseqüència de la política que ha dut a terme, que aparegués com a aliat o amic de Toquio.

En aquesta capital corre amb insistència el rumor que Txang Kai Xek, ha estat executat. Aquesta notícia s'ha intensificat durant tot el dia, però no s'ha confirmat oficialment.

Notícies posteriors fan creure que Txang Kai Xek, és viu i que els seus adversaris no arribaran a cap resolució definitiva fins que s'hagi aclarit l'ambient.

Per l'altre part, els elements de l'exèrcit japonès de Kuangtung s'han reunit en sessió permanent per tal d'adoptar les mesures que cruguen oportunitats.

Sembla confirmar-se que en vista de la situació, l'exèrcit reclamarà que se li concedi la desitjada autonomia que tant vegades ha demanat a Toquio.

Notícies de la capital japonesa semblen indicar que els elements tècnics dels Ministeris de Marina, Exèrcit i Afers Estrangers, s'han reunit com llurs caps per tal d'estudiar el problema que planteja la detenció de Txang Kai Xek.

TXANG KAI XEK

la mort del mariscal Txang Kai Xek.

Es registra una constant baixa a la Borsa de Tientsin. Notícies de la guarnició japonesa del nord de Xina insisteixen en les seves exigències perquè el Consell polític de l'Hopei i Chahar adopti la bandera de cinc colors, que és la de l'Hopei oriental i que simbolitza els cinc riu-nes que componen la població xinesa.

**A TOQUIO CONSIDEREN QUE
"EL PERILL BOLXEVIC ES
GRAVISSIM"**

Toquio, 14. — El punt de vista del Govern de Toquio amb referència a la situació a Xina és que s'ha anat concentrant en la missió que d'ara en endavant té el Consell polític de l'Hopei i Chahar, que és la de l'Hopei oriental i que simbolitza els cinc riu-nes que componen la població xinesa.

(Ve de la primera pàgina.)

han tingut lloc a la regió de Lin-king, quarter general de Xang Sue Liang.

Hom anuncia a més que ha estat destruïda la línia ferroviària que va de Tung Kuan a Sian Fu. Importants elements de les tropes comunistes sota el comandament del general Fu Teh Bua avancen pel sud de Sian Fu, per tal de sostenir el moti de les tropes contra el Govern de Nankin.

**HA ESTAT ASSASSINAT TXANG
KAI XEK?**

Nankin, 13 (Urgent). — Circula el rumor que Txang Kai Xek, general en cap de les tropes xineses, ha estat assassinat pels rebels al comandament del general Xang Sue Liang.

Alvarez del Vayo tornarà demà a Espanya

**"Ningú no dubta del triomf del Govern
espanyol en l'ambient diplomàtic"**

Ginebra, 14. — El ministre d'Estat espanyol, senyor Alvarez del Vayo, s'ha absentat per unes hores de Ginebra per a reunir-se amb el cap dels seus fills.

Tancat s'ha reintegrat a la capital de la Confederació Helvètica el nostre delegat senyor Fabra Rimas, que probablement interdirà en nom d'Espanya a les properes sessions del Consell dedicades a la posició en vigor del pacte que començaran demà coincidint amb les representants al Consell extraordinari de la no intervenció a la demanda de Fugiere en relació amb la transició.

El senyor Alvarez del Vayo té la intenció de retornar demà mateix. És probable, no obstant, que abans de la seva arribada a Espanya cobrirà alguna altra entrevista de caràcter privat en què s'afermí de manera indubitable la posició que amb tanta fermesa com subtilitat ha sabut mantenir a l'entorn de la taula del Consell.

Ningú no dubta ja del triomf del Govern espanyol en l'ambient diplo-

màtic, tan susceptible a les impressions diferents i adhoc oposades que les circumstàncies ofereixen en el desenvolupament del plei.

La immediació ha quedat per complet esvaida en l'ànima dels que creueren poder aixecar un sistema d'armistici, immediació que de cap manera no ha pogut voler dir mai per al sentit espanyol intent de conciliar coes tan inconciliables com la força del Govern en relació a la seva legitimitat. Mediació pot significar en tot cas per al Govern espanyol la intel·ligència que pugui oferir Anglaterra i França amb els seus bons oficis per a fer entendre a Alemanya i Itàlia, ja que Portugal no pot actuar sinó com a dòcil peó d'aquella.

Ha quedat ben patent que el Govern de la República espanyola, en el seu desig d'allunyar de la resta d'Europa el perill de la guerra a què s'ha vist associat aquest poble indefens, acudeix a la Societat de Nacions en demanda no d'intervencions que és la rebel·lió militar, culminant

subversiva d'una classe cridada a desaparèixer com a tal casta social, sinó l'advertiment legítim i oportú en el moment crític que aquesta subversió monstruosa amenaça encendre Europa.

L'exít més assenyalat del nostre ministre d'Estat ha consistit, principalment, a assenyalar l'acord internacional de França i Anglaterra com a principals interessats per a l'evitació d'una guerra produïda per agents exteriors del militarisme.

Naturalment s'estima que el Comitè de Londres veurà reforçat el seu esforç, ja que Espanya i la U. R. S. S. no han deixat de sol·licitar atentes el desig de pau, no obstant de la seva protesta de principi contra la farsa de la no intervenció. És a dir, que si verament ara s'intenta reforçar la no intervenció, farà-ho efectiva, la República espanyola es veurà ajudada en el mateix pel seu propi esforç, com no ha deixat de dir des del principi de la contesa que s'ha vist obligat a patir, a resistir i, des del primer moment, a vèncer.

Proves de la propaganda "nazi" arreu del món

Ginebra, 14. — Segueix l'opinió amb gran interès el procés contra Frankfurt, el jove jueu venjador del món i de la persona del cap nazi a Suïssa.

Amb ocasió de la primera audiència d'aquest procés sensacional un representant de l'Associació Jurídica Internacional ha reunit els representants de premsa estrangera per

tal de donar-los compte detallada i fotogràfica de la propaganda nazista que Alemanya té organitzada a tot el món i molt particularment a països com Suïssa, que són objecte especial de les seves miras futures de guerra.

L'advocat de l'Associació Internacional Jurídica de París, Mr. Carru-ri, ha presentat especialment un fit-

xer complet de l'activitat dels agents de Hitler a Espanya, durant setanta últims anys, activitat especialment dirigida des de les ambaixades i els consols a través de les cases comercials alemanyes.

Són molt interessants les lletres corresponents a la intervenció de premsa.

ON VA BLUM?

**Es declara disposat a ajudar
econòmicament Alemanya en el
cas que aquesta es desarmi...**

Londres, 14. — El periòdic liberal News Chronicle publica unes interessants manifestacions del president del Consell de ministres francès, senyor Léon Blum. Aquestes manifestacions s'encapçalaven amb el títol «Una oferta de desarmament de Blum a Alemanya».

Referent-se a la no intervenció a Espanya, el senyor Blum diu:

«Éstic segur de dues coses: en cap circumstància i per cap motiu no de concedir-se el dret de belligerència a França; a més heu de fer tot el possible per a assegurar el funcionament de la Comissió de Control».

de no intervenció no hi haurà guerra a Europa. S'ha declarat disposat a ajudar Alemanya econòmicament en el cas que aquest disposi a desarmar dintre els límits que el guini fixats.

Referent al pacte franco-soviètic, el diu que seria innecessari el dia que la S. de N. funcionés amb tota eficiència.

**Un suïcidi i una
mort per accident**

S'ha donat compte al jutjat del suïcidi de Josep Noguer i Conet, de 60 anys, el qual, al seu domicili del carrer de Josep Duran, 4, s'intoxicà respirant les emanacions del gas.

Una altra mort ocorregué a la Plaça de Catalunya, a l'estació del metro, on un comboi atropellà Antoni Cortis Cases, el qual quedà mort.

HA ESTAT CREAT UN COMITE D'INS- PECCIO DELS TRI- BUNALS DE TOT CATALUNYA

Aquest matí el President de l'Audiència ha rebut els periodistes, als quals ha manifestat que el conseller de Justícia, amb data del 12 del mes corrent, havia dictat dues disposicions de gran importància per a la nova organització de Justícia.

Una d'aquestes disposicions es refereix a la manera de resoldre els assumptes pendents de la dissolta Oficina Jurídica. L'altra és la creació, amb jurisdicció per a tot el territori de Catalunya, d'un Comitè d'inspecció de Tribunals, el qualindrà per objecte vetllar per l'exacte compliment de la nova legislació i dels nous procediments de la Justícia.

Aquest Comitè està format pel mariscal senyor Rodríguez Dranque, com a president; els advocats fiscals senyors Castor Garcia i Eugeni Olaburrieta, i el funcionari de l'Audiència Josep Vidal Llecha.

SEGONA EDICIO

Què més plebiscit que les eleccions del 16 de febrer?

**"Ginebra està a escassa distància de les nostres
fronteres en vol d'avió. Però es troba tan lluny!"**

Madrid, 14. — De la Premsa d'avui reproduïm el següent extracte:

EL SOL diu: «For el acuerdo de la S. de N. un hecho queda claro y reconocido en toda su crudeza por todos los pueblos del mundo. El gobierno legítimo y nuestra patria han sido y son víctimas de la agresión de las potencias fascistas que no sólo han apoyado a los rebeldes en su levantamiento contra el poder constituido, sino que han hecho la guerra en nuestro propio territorio nacional al que han invadido».

Tan clar com estos hechos han de quedar las medidas acordadas por el Consejo de la S. de N. que a lin de ser forzosamente seguidas por todos los países para que se impida que tal atropello pueda impunemente ser cometido jamás por ningún estado...»

POLITICA considera que l'hora present no és d'optimisme ni de pessimisme, sinó simplement hora de combatre fins allunyar d'una manera definitiva de la capital d'Espanya el veïnatge immediat de les tropes faccioses.

Afirma que la desesperació acompanyarà l'escomesa de l'enemic, però no dubta que l'adversari es destruirà davant la muralla de que ara més que mai s'imposarà la disciplina en totes les activitats, l'obediència al Govern que representa el poble en armes, la subordinació al comandament i l'entusiasme i desobediència a l'adversari i a la guerra.

EL SOCIALISTA pregunta: «No ha arribat a Ginebra el eco de lo que acontece en las Baleares? ¿No hay en las Baleares latitudes de los constantes envios de material de guerra para los rebeldes españoles sublevados contra un poder legítimo que nadie, ni en Ginebra ni fuera de allí, se puede discutir? ¿Pasan inadvertidos los bombardeos de nuestras ciudades civiles con el sacrificio consiguiente de mujeres y niños y el torpedeamiento de nuestros barcos por las flotillas extranjeras? Si tal ocurriera —añade— tendríamos que pensar que en Ginebra donde debe- ría defenderse la paz, es la guerra la que tiene asento y una guerra en la cual no se ventilaran solamente los intereses concretos de unas cuantas naciones, sino la libertad y la democracia de Europa entera».

AHORA diu: «El hundimiento del «C3» tiene el valor de un aviso inapreciable para los combatientes leales de deliberaciones de Ginebra en estos momentos, favorables a la causa del Gobierno español no deben ser motivo de optimismo desmesurado».

La guerra està aquí —continua dient— en el territori de Espanya, en nuestro suelo, en nuestro aire y en nuestros mares. Ginebra està a escassa distància de nosotras en vol de avió. ¿Se ha- lla, sin embargo, tan lejosi?

El triunfo de la democracia española contare en su tiempo con el beneplácito de Ginebra, pero antes habrán de conseguirlo precio muy oneroso nuestras armas».

EL LIBERAL diu: «¿Qué más plebiscito que las elecciones del 16 de

FOU DEGUT A UNA CONFUSIO

(Ve de la primera pàgina.)

veure els senyals d'un projectil, que s'havia endinsat a mitjana alçada, pel costat esquerre del vehicle.

Seguidament vaig trametre uns agents al lloc de fet per tal que fessin les correspondents recerques.

Aquests agents que arribaren al moment lloc a les tres de la matí, no trobaren ningú, ni tan sols cap vigilant que pogués donar cap notícia del fet.

Després d'assabentar-me d'això vaig disposar que el Cap dels Serveis d'Escorta de Comissaria, d'acord amb els que escortaven al company Comorera, practiqués noves recerques fins a esclarir el fet.

Aquesta vegada s'aconsegui escurar que efectivament un control que es trobava als afores de la localitat i a què estava refugiat a una casa, per a guardar-se del fred segurament, no es donava compte de la presència de l'automòbil del conseller, fins que havia passat.

Aleshores feria d'un xut de tel, el qual naturalment no es va sentir des de la comitiva formada per l'automòbil del conseller i els de l'escorta.

En veure que no s'aturaven, els del control llançaren dos trets, un dels quals, que toqué al cotxe del company Comorera.

Als del control digueren després que naturalment, ignoraven qui era el que ocupava el cotxe, ja que de saber-ho no naurien desparat de cap moment.

Aleshores feria a complir el que tenien ordenat, de controlar el pas dels vehicles.

Aquesta és doncs —ha acabat dient Martí Rouret, la veritable versió del fet, de la qual ja era sabedor la mateixa matí del dia d'enguany.

febrero? Los combatientes leales tienen la confianza del país i el Gobierno le asiste la voluntad internacional. ¿Que falta? Vencer; y triunfaremos sin ningún género de dudas por el heroismo de los que ponen fe y corazón en la batalla decisiva que ha de salvar a la República y a España».

**En vigílies de la tan
anunciada ofensiva?**

**HA ESTAT REBUTIJAT VICTO-
RIOSAMENT UN FORT ATAC
REBEL A VALDEMORILLO**

Madrid, 14. — Durant tota la nit hem escoltat trotejant bastant intens als fronts propis a Madrid.

A les cinc de la matí, el combat s'ha formalitzat, i se sentia l'estrepit de les diverses màquines de guerra que s'empenen en aquesta lluita amb tanta profusió. Entre els sorolls, destacava de tant en tant el canó amb potent veu de comandament. Aleshores calaven els fusells; però al cap de poca estona sorgien novament els sorolls fins que una altra vegada el canó imposava silenci.

Però on l'enemic ha fet més pressió aquesta matí ha estat en el sector de Valdemorillo. A les cinc de la matí s'ha iniciat, per part dels rebels, un fort atac, amb utilització d'artilleria, fusells, metralladores, tancs, bombes de mà, coets lluminosos, en fi, altra vegada ha tret l'enemic la caixa dels trons.

La relativa inactivitat dels facciosos ha acabat. Com ja anunciàvem en una crònica recent, a l'enemic li urgeix l'atac decisiu sobre Madrid, abans que la neu difícil l'abstingui de les seves tropes, i l'immobilitat en llurs posicions del semicercle de Madrid.

Avui, de moment, el dia ha tingut totes les característiques de les jornades hivernals. La pluja oculta els horitzons i el fred es fa sentir

amb intensitat. Els nostres defensors es preparen a patir i vèncer els inconvenients de l'estació; i aquest matí han resistit primer i rebutjat després l'aparatós atac dels mercenaris a Valdemorillo.

A les set del matí l'enemic ha hagut de retirar-se a les seves bases amb baixes vistes i deixant a poder nostre algun material de guerra.

A Madrid la mitja jornada matinal ha transcorregut en pau. Ni tan sols hem sentit aquest canó que es veu dedicant a ficar als nostres carrers i les nostres cases les granades de metralla.

**Teniu cent setanta milions de
ciutadans soviètics al costat"**

Castelló, 14. — Al Teatre Municipal, i organitzat per l'Associació d'Amics de la Unió Soviètica, l'obrer castellonenc Vicenç Gómex, afiliat a la Joventut Socialista Unificada, ha donat una conferència per a explicar les impressions recollides en el seu recent viatge a la URSS.

Ha narrat les incidències del viatge i concretament les dificultats que oposaren els doctors francesos, la prohibició d'un acte que es volia celebrar a París, les dificultats que a Dover oposaren els policies britànics, el seu embarcament en un vaixell finlandès que resultà pertanyer a una empresa alemanya. La seva breu estada a Finlàndia, on en marxar cap a Leningrad foren obsequiats amb visques i el feix, i per últim la seva grandiosa entrada en el país rus i la inoblidable arribada a Leningrad on foren rebuts per més de 75.000 persones.

Tan aviat com vàrem trepitjar territoris rus — diu — ens atabalen a preguntes, i per la seva part ens deien que no estàvem sols, i que a costat nostre hi havia sent estant milions de ciutadans soviètics.

A continuació descrigué les visites a fàbriques i centres de producció, entre ells, la fàbrica de Kirov, on es construïen cada sis minuts un tractor, una fàbrica de calçat on treballen dotze mil obrers que la dirigien ell mateix i on es compten més de quatre cases-bresols i dos jardins infantils.

A Moscou, Kallinin, president de la República, ens digué: «La solidaritat amb el poble espanyol es demostra com ha fet el meu país, enviant armes».

Vàrem visitar les fàbriques d'avions número 22, i els seus obrers asseguraren a la comissió espanyola que estaven disposats a treballar les hores que sigui necessàries perquè a Espanya no li manqui ametralladores.

Fins en les escoles es segueix per mitjà de gràtics la situació dels fronts de combat.

La visita al club de pioners, veritable palau, resultà gratíssima. En fou presentat un nen que havia començat a aprendre espanyol al començament de la guerra, i quasi tona ja composta una poesia en el nostre idioma i on es homenatge als braus milicians.

També visitarem les fàbriques d'avions i tractors de Kíev, i els estudis cinematogràfics, on hom pot constatar la maravellosa organització i disciplina del treball.

Per últim ens explicaren minuciosament el desenvolupament dels «koljoses», granges agrícoles col·lectives, i ens feren la recomanació que nosotres no incorgessim en l'error d'arrabatar per la violència les terres als petits camperols, puix que aquests, quan vegin els avantatges del cultiu col·lectiu, com els ha vist el camperol rus, voluntàriament llauraran les terres que posseïen per tal de treballar-les en comú.

A continuació parlà el camarada Gómez i es referí a l'acomodament tributat a la delegació espanyola.

«Manteniu-vos fermes —ens deia— i el nostre ajut no us fallarà» i jo tinc la completa seguretat que la U. R. S. S. sabrà complir la seva promesa, millor dit, l'està complint ja.

A la batalla d'Isu- mendi, l'enemic dei- xa cent vuitanta ca- dàvers

Bilbao, 14. — En l'operació realitzada dissabte pel batalló Peregrina, en ocupar Isusmendi, deixà l'enemic al camp cent vuitanta cadàvers. Els milicians del batalló, després d'una incursió efectuada en camp enemic retornaren a la seva base havent-se apoderat de metralladores, fusells i caixes de municions dels rebels.

Itàlia contesta a la proposta de França i Anglaterra

**Comparteix el desig dels
Governs francès i anglès
per tal de "salvaguardar
la civilització occidental"**

Roma, 14. — S'ha publicat avui el text de la nota italiana contestant la proposta de mediació formulada per França i Anglaterra.

La contestació italiana té molts punts de contacte amb la contestació alemanya, i estableix els següents punts:

1. El Govern italià comparteix el desig expressat pels governs francès i anglès consistent a subordinar totes les qüestions polítiques a l'interès superior de la civilització i de la pau, i de limitar tota qüestió susceptible de contribuir a l'extensió dels perills que implica la crisi actual.

La nota italiana, després d'emprar l'antiquat tòpic de la salvaguarda de la civilització occidental, empra un altre tòpic que tampoc no és nou per als feixistes, bo i pronunciant-se a favor de l'ordre i la normalitat a Espanya.

2. Amb relació a la proposició dels governs francès i britànic de procedir al reforç de les mesures a adoptar pel Comitè de Londres, el Govern italià té particular interès a subratllar que l'acord en qüestió, a més de prohibir l'exportació d'armes i material de guerra a Espanya, hauria de prohibir la tramesa de voluntaris i agitadors polítics, bo i impedint també l'obertura de subscripcions que no són més que un mètode de propaganda per a una de les dues parts enemigues. El Govern italià posa de manifest que si les seves apreciacions haguessin estat aplicades des d'un primer moment, a Espanya no passaria el que està passant. De totes maneres, el Govern italià es mostra interessat en la realització actual de tals mesures, a fi que el control sigui eficaç per al degut respecte a l'acord de no intervenció.

Aquest segon punt ha causat pesant impression en els cercles diplomàtics, ja que ve a demostrar una vegada més que Itàlia en parlar oficialment contradiu els fets de la seva flota i de la seva aviació. Alguns personalitats diplomàtiques estimen que el segon punt de la nota

ve a consagrar el cinisme feixista al qual recau en gran part la culpa de la prolongació de la guerra civil espanyola.

3. El Govern anglès i el Govern francès proposen una acció de mediació per part de les potències més directament interessades per tal de finalitzar la lluita i perquè el país espanyol pugui expressar la seva voluntat nacional. Tal idea únicament pot ésser acceptada amb simpatia per part del Govern italià, el qual es pregunta si actualment pot entrar en el domini de la possibilitat un plebiscit sincer a Espanya».

La nota italiana acaba, com la nota alemanya, emittint unes apreciacions mancadades de tota realitat. Creu que el poble espanyol demostra una indubtable simpatia per al govern dels generals que traïdonaren l'exèrcit liberal que anima el poble espanyol. La posició d'Itàlia no és política ni en els medis diplomàtics de Roma, puix que si es té present que Mussolini i els seus seguidors han pretès parlar sempre en nom de tota la població italiana, quan existeixen proves indiscutibles que el proletariat italià no aprova les mesures feixistes ni està en mans dels agitadors a les ordres del Ministeri de Propaganda. Ningú no pot ignorar que els generals facciosos espanyols tenen únicament al seu favor una minoria privilegiada, contrària a tot allò que signifiqui un ideal proletarià.

La nota italiana acaba dient que el Govern feixista de Roma està disposat a estudiar totes les proposicions destinades a posar fi al conflicte sangniant que es ventilla actualment a Espanya.

2.000 vagues tornen al treball

Rouen, 14. — Els obrers del ram de la Construcció han decidit reprendre el treball. Han reprès la feina més de 2.000 vagues.

Han estat bombardejades les posicions de Villarreal

Bilbao, 14. — El comunicat de guerra facilitat ahir pel Conseller de Defensa del País Basc, diu així:

«Durant el dia d'avui no s'ha operat a cap dels sectors. Únicament hi ha hagut activitat artillera i d'aviació, bombardejant les posicions de Villarreal i causant a l'enemic moltes baixes a jutjar pel moviment d'ambulances, observat després a la carretera de Vitoria».

L'artilleria enemiga ha canonejat les poblacions civils de Marquina i Elorrio, i l'aviació facciosa ha bombardejat les posicions d'Ochandiano i Uvida, causant algunes baixes entre la població civil».

Els Tribunals Popu- lars actuen intensa- ment

Davant el Tribunal Popular número 2 ha comparegut aquest matí l'ex-agent de policia Ricard Pous, acusat de pertànyer a la Ceda i d'unes suposades activitats feixistes.

Aquest Tribunal ha jutjat també Adolf i Enric Rey Maza, acusats de pertànyer a «Falange Española». El fiscal, però, ha retirat l'acusació.

Els germans Joan i Ramon Tolosa han estat jutjats per activitats dretistes pel Tribunal número 3.

Dolores Calders ha comparegut davant el mateix Tribunal, però s'ha comprovat la seva innocència i s'ha retirat l'acusació.

Agustí Alvarado i Gaspar de la Peña, acusats d'activitats feixistes, han estat jutjats pel Tribunal número 4. La petició fiscal per a aquests dos ha estat la de la pena de mort.

Després parlaran dels avantatges de l'esport!

Anit ingressaren als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic set individus que foren detinguts mentre estaven patint en un local de la Diagonal.

Cuàl fer constar que no foren detinguts per practicar aquest esport, sinó per pertànyer a «Falange Española».

UNA QUESSTIO DELICADA QUE URGEIX RESOLDRE

EL PROBLEMA DE LES SUBSISTENCIES

El nostre reportatge publicat la setmana passada sobre l'escassetat de peix als mercats de Barcelona i els preus altíssims a què es fa pagar motiva dues cartes d'altres parts interessades: "Sindicat de Venedors de Peix de Barcelona i Comarques" i "Sindicat de la Indústria Pesquera i annexes". Ambdues entitats, després de remarcar uns errors del nostre reportatge --errors minúsculs fins a un cert punt i lògica en una cosa que es fa en ple ritme de treball-- ens convidaren a entrevistar-nos per tal que cadascun dels estaments citats exposés llurs punts de vista i llurs raons. I com sigui que ULTIMA HORA no té preferències de cap mena per cap central sindical --en ordre al benestar col·lectiu-- publica avui les versions donades per companys de les esmentades agrupacions sense posar-hi res de la nostra banda. Creiem, així, servir el públic, que en podrà treure el que el seu bon criteri li dicti. Al mateix temps també publiquem la conferència donada pel conseller de Proveïments, company Domènec, al qual corresponem ben de gust en això de treure tot sensacionalisme a un afer de tanta envergadura com el que ens ocupa i preocupa, i la pronunciada pel seu secretari Fermí Leguía.

Aneu pel carrer, llegiu el diari, escolteu la ràdio... A tot arreu us donen consignes. Oltom es creu possessor de la veritat i obligat a fer-ne donació un xic al poble. Donar consignes és a la mà de tot hom; aviat els ciutadans tindran una consigna per cada una de les seves accions. Pel que es veu, l'home ideal dels temps moderns és el que té anul·lat el sentit de la iniciativa particular.

Massa consignes, massa consells... Si ens fos possible reunir en un volum totes les que s'han donat en cinc mesos de guerra, ens donaríem compte de les moltes absurditats que s'han arribat a dir.

Primera demostració: Donar consignes és cosa fàcil. Altó difícil és cercar solucions als fets que les con-

signes per si soles són incapaçes d'evitar que es produeixin.

No fa pas gaires dies, enclorem en aquestes columnes el tema de la carestia i escassetat del peix. El tema no va quedar pas esgotat ni molt menys. El que varem dir aquell dia va ésser tot just l'introducció d'un problema que avui volem desenvolupar del tot plantejat. El problema de la carestia i escassetat del peix a Barcelona.

Hem anat a cercar --expressament invitats-- les tres opinions més interessades en el problema: el productor, l'intermediari i el venedor. O sigui, número 1, el pescador; número 2, l'intermediari del Mercat del Peix; número 3, el venedor detallista.

1. "NO EN PODREU MENJAR, DE PEIX, A BARCELONA!"

Hem anat a la Secció de Pesca de la Marina, que és el Sindicat de Pescadors que compta amb la majoria dels afiliats i allà hem fet la següent pregunta:

—Podem explicar-nos a què és degut que el peix vagi car i que n'hi hagi tan poc?

La contestació s'ha prestat a donar-la un dels directius, pescador, naturalment.

—Mireu, ens ha dit --, jo tinc seixanta-cinc anys i en fa cinquanta-cinc que vaig en mar. Llavors, quan arribàvem a la platja després d'una o dues nits sense dormir, omplíem les paneres, ens les carregàvem al cap i a pas lleuger les transportàvem al mercat a vendre. La vida era llavors molt pesada per a nosaltres i cada dia ho anava essent més, perquè cada dia eren més grans les exigències del treball. En aquest aspecte, però, les coses canviaren en el sentit de millorar la nostra situació de treballadors. Ja no anàvem al mercat a vendre, el peix ja no es transportava a pas lleuger, però heus ací que quan hom podia esperar que les coses s'anessin perfeccionant, té la gran decepció de veure que és al revés. Ara les coses estan pitjor que mai. Em pregunto quines són les causes que hi ha tanta escassetat de peix. Apunteu. Primer, perquè en molts llocs del litoral català no es deixen sortir les barques a pescar perquè els patrons no pertanyen a una organització sindical determinada. A Calella, per exemple, fa cinc setmanes que no deixen sortir les barques. Segona causa, que afecta tant l'escassetat del peix com la seva carestia: els impostos que s'imposen al peix en entrar al Mercat Central de Barcelona.

—Si us fos possible donar-nos una explicació detallada, us ho agraïm.

No hi ha cap inconvenient, al contrari. Ja us hem dit que en molts llocs del litoral català no es deixa sortir els que estan afiliats a una organització determinada. Això suposa deixar inactives moltes centenars d'embarcacions. A Barcelona s'ha començat el disbarat d'incalcutar-se de les 75 barques d'arrastres que hi ha al moll, amb l'excusa que s'anava a la col·lectivització, però no hi ha tal col·lectivització, puix que l'import del peix de la venda no va a un fons comú per tal d'ésser repartit a tots per parts iguals, sinó que la repartició la fa cada barca pel seu compte. I naturalment, passa que hi ha embarcacions que han tingut la sort d'abrir-se molt de peix i acaben repartint-se vint duros cada tripulante, i en canvi, uns altres que han estat de desgràcia s'han de conformar amb deu pessetes. A més, del producte de la venda, el 50 per 100 que es quedava el patró, amb la qual cosa havia de mantenir-se i sostenir l'equip de la barca, ara va a parar al fons d'una entitat que es guarda de cinquanta a seixanta mil pessetes cada setmana.

—Potser aquest és el fons de reserva per a l'equipament i conservació del material.

—Nosaltres no ho creiem pas així. Les barques, en ésser incalcutades, es venen magníficament dotades de tot el material. Ara les barques fan llastima de mirar. Ni les pinten, ni les

doten de material. Es dona fins i tot el cas que els patrons que tenien barques havien adquirit els motors a pagar a terminis. Ara les cases, totes elles estrangeres, han passat al crebrament dels imports mensuals. Naturalment, els propietaris no han pogut fer efectius els terminis i s'han adreçat a l'entitat que es queda amb el cinquanta per cent de la venda. Ells han dit que no havien de pagar res. Tot això us semblarà que no té una importància molt gran pel que vos volem saber, o sigui: per què hi ha poc peix i per què va car. Doncs en té molta. La gent de pesca està desmoralitzada, està descontenta i no rendeix allò que podria rendir.

—Sobre això hi ha molt a parlar --afegeix-- però us ho diré amb poques paraules. El peix que ha pescat ha produït un benefici net --pagats jornals-- de 180 duros. A ell, que ha perdut un quart durant la pesca, no li han donat ni un clau en concepte d'indemnització. El ha dret a això?

—Heu parlat dels impostos que es posen al peix en arribar al Mercat Central de Barcelona. Quins impostos són aquests?

—Us ho explicaré en poques paraules. Abans del 19 de juliol, per exemple, portàvem una caixa, o vint, era igual, de sardina al Mercat Central. Ja sabeu que per dret de venda aquella caixa pagava dues pessetes. No tenia importància, i dues pessetes no tenien importància. Ara és diferent. Anem a pescar lluny, molts dies de travessia, i descarreguem, posem per cas, a Sant Carles de Ràpita. Doncs el peix, en ésser descarregat, ja sofreix un impost del cinc per cent, que es queden els Comités del poble. Després aquell peix, per a ésser traslladat a Barcelona, paga 12,50 pessetes per caixa (cada caixa pesa uns trenta quilos), i en arribar al Mercat Central, un altre impost; aquest és el 7 per 100.

—I en concepte de què aquest impost del 7 per 100?

—Per dret de venda. És a dir, que el que abans del 19 de juliol costava dues pessetes, ara, segons el preu que es paga el peix a la subhasta, val 14 o 16 pessetes.

—Però aquest impost ha de tenir alguna finalitat o altre.

—Sí que la té, ja ho crec que la té. Mireu, abans del 19 de juliol, al Mercat Central hi havia un centenar d'empleats que cobraven de 80 a 90 pessetes la setmana, i ara n'hi ha 300 que cobren 110 pessetes setmanals. Però encara hi ha més impostos. Hi ha l'impost de les minyones.

—Hi ha les 50 o 60 caixes diàries de peix que diuen que són per als hospitals, i els molts quilos que escauen de les caixes i que són recollits pels que treballen al mercat.

—Aleshores, com creieu que podrien solucionar-se totes aquestes anormalitats que detalleu?

—Nosaltres creiem que l'única manera de solucionar el conflicte és que desapareguin els tantos per cent d'impostos, que s'imposi el mercat lliure, que el peix vagi directament dels

pescador al detallista i que es deixin sense efecte les incautacions de barques. Amb tot això s'aconseguiria un augment d'un seixanta per cent de peix al mercat de Barcelona.

—No hi ha peix?

—Molt. És una bona anyada; però no el volen portar a Barcelona, precisament pels impostos. Mireu, l'altre dia a Tossa, en un dia varen treure més de nou centes caixes de sardina. Doncs, no en va venir ni una a Barcelona. I el mateix fan els peixaters de tota la costa catalana. No n'enviarien gens a Barcelona! No podreu menjar peix si tot continua fins ara!

Ha parlat el pescador: l'home s'ha explicat amb extensió, i les seves paraules tenen un interès indubtable.

2. "LA COL·LECTIVITZACIÓ HA DE SOLUCIONAR EL PROBLEMA DEL PEIX"

Al Mercat del Peix, els elements que formen el Consell d'Empresa, ja ens esperaven. Ens havien convocat per a sostenir una conversa, en vista que ens havíem interessat pel problema del peix.

—Ens plau la vostra visita --ens diuen-- perquè us fareu ressò de com funciona avui el Mercat del Peix. Nosaltres pertanyem al "Sindicat de la Indústria Pesquera i Annexes", i estem en aquest lloc d'acord amb el Decret del Conseller de Proveïments, per portar el control del peix que es vengui a Barcelona, ún-

treure més de nou centes caixes de sardina. Doncs, no en va venir ni una a Barcelona. I el mateix fan els peixaters de tota la costa catalana. No n'enviarien gens a Barcelona! No podreu menjar peix si tot continua fins ara!

Ha parlat el pescador: l'home s'ha explicat amb extensió, i les seves paraules tenen un interès indubtable.

La limitació a un guany del 15 per cent ja millora aquest problema?

—És veritat, però no el resol. Haver de pensar que el guany del 15 per 100 és poc quan es tracta de peix de classe barata, però quan es tracta de peix car, el guany és gros. A més, heu de tenir en compte que el venedor té el benefici de dues terces de caiguda per arroba, que no és un benefici menyspreable.

—Això que heu dit afecta el preu, però la producció? Com creieu que pot solucionar-se?

—També amb la col·lectivització. Penseu que a Barcelona hi ha uns dos mil cinc-cents venedors de peix

ter no pot carregar més que el 15 per cent de benefici.

—Creieu, doncs, que amb això ha quedat resolta la carestia del peix?

—De cap manera. La sardina, a 140 pessetes la terça, és cara, i tot el peix en conseqüència, és també, car. La solució arribarà el dia que s'arribi a la col·lectivització. Llavors s'haurà posat fi a tot aquest problema, creat no en dubte pas, per l'egoisme del venedor detallista.

—La limitació a un guany del 15 per cent ja millora aquest problema?

—És veritat, però no el resol. Haver de pensar que el guany del 15 per 100 és poc quan es tracta de peix de classe barata, però quan es tracta de peix car, el guany és gros. A més, heu de tenir en compte que el venedor té el benefici de dues terces de caiguda per arroba, que no és un benefici menyspreable.

—Això que heu dit afecta el preu, però la producció? Com creieu que pot solucionar-se?

—També amb la col·lectivització. Penseu que a Barcelona hi ha uns dos mil cinc-cents venedors de peix

i que actualment sols arriben de 500 a 600 caixes de peix cada dia. Si calculem que cada caixa pesa 30 quilos, veurem com no arriben a una roya per peixater. La col·lectivització de la indústria del peix ens permetria aleshores intensificar la pesca i evitar el que ara ocorre, que els pobles del litoral es neguen a portar peix a Barcelona.

—Diuen que no el porten perquè no volen pagar l'impost del 15 per cent per dret de venda al Mercat Central.

—No ho creguem pas. No el porten perquè aquí se'ls imposa el preu màxim, i fora de Barcelona el venen al preu que volen.

—Aleshores, la manca de peix ofereix també un problema difícil. El dels peixaters que no poden vendre per manca d'assortit.

—Naturalment que existeix aquest greu problema. Per això nosaltres, momentàniament no arribem a la col·lectivització; som partidaris de la venda per torn rigoros. Si hi ha 2.500 peixaters a Barcelona, que cada dia poguessin comprar peix cinc-cents, i així tots podrien defensar-se millor. Però no ho volen.

—I aquesta escassetat de peix no perjudica els hospitals?

—Aquest punt el tenim perfectament a l'alt. La Federació Regional de Tramuntana ha pogut aconseguir que els pescadors donin peix per als hospitals. Vegeu, aquí tenim la

llista del peix lliurat aquesta setmana. Dènia ha donat 55 roves de peix. Ametlla 266, Sant Carles de la Ràpita 693, Peníscola 189, Benicarló 125, Vinaroç 294, Barcelona 960, etc. I aquesta setmana ha estat dolenta degut al temporal. Hi ha setmanes que se'n recull molt més.

Heus ací el problema vist des del punt de vista del --diguem-ne-- intermediari.

3. "MENTRE EL PEIX NO VAGI DIRECTAMENT DEL PESCADOR AL PEIXATER, NO HI HA SOLUCIÓ POSSIBLE"

Ara el qui parla és el peixater del "Sindicat de Venedors del Peix de Barcelona i Comarques".

—Demaneu la nostra opinió sobre la solució del problema? La col·lectivització, que és la solució que el peix no vagi directament del pescador al mercat sense intervenció de comités de cap mena. Tot el problema resideix aquí. Abans del 19 de juliol, al Mercat Central no es pagava més que dues pessetes d'impost per caixa; ara paga el set per cent del preu de venda. Un abús, i tot per què? Per sostenir una organització burocràtica, completament inútil que perjudica el poble en general, car ella és la causa que el peix vagi car i que sigui escàs.

—Abans, ¿qui portava el control del Mercat Central?

—Abans del 19 de juliol hi havia intermediaris, però ja veieu, amb tot i els intermediaris, que al cap i a la fi eren gent que anaven de cara al negoci, no s'abusava com ara.

—Com creieu que hauria de funcionar, doncs, el Mercat Central del Peix?

—Llurament, sense cap rastre d'intervencionisme. Més a part d'illure, sotmes a una tarifa de preus màxims per tal d'evitar abusos de cap mena. Res d'incautacions de barques i de col·lectivitzacions. El treball no ha de limitar-se ni en hores ni i mitjans. La col·lectivització i incautació de la indústria pesquera ha fracassat rotundament. Ja ho estem veient. Hi ha peix amb més abundor que altres hiverns i amb més car i és més escàs que mai.

—Ara també existeix una tarifa màxima de venda per al mercat de l'engròs i de la menuda, oi?

—Certament gràcies a la nostra iniciativa. Amb això hem intentat evitar abusos, que sempre anaven en perjudici del pescador i del consumidor.

—Però fins a la fi. Pensem que cada poble no té més que el que es mereix.

Companys, germans, març! Si veu dignes dels vostres germans i dels vostres fills que lluiten i pateixen al front. No feu d'aquest problema tan digne de la llibertat un problema indigne d'estomac.

L'obra del Comitè de Proveïments

Per ràdio donà una conferència el secretari de la Conselleria de Proveïments, Fermí Leguía, el qual es

DOMÈNEC, conseller de Proveïments de la Generalitat de Catalunya, damunt el qual pesa una tasca de gran envergadura

llista del peix lliurat aquesta setmana. Dènia ha donat 55 roves de peix. Ametlla 266, Sant Carles de la Ràpita 693, Peníscola 189, Benicarló 125, Vinaroç 294, Barcelona 960, etc. I aquesta setmana ha estat dolenta degut al temporal. Hi ha setmanes que se'n recull molt més.

Heus ací el problema vist des del punt de vista del --diguem-ne-- intermediari.

3. "MENTRE EL PEIX NO VAGI DIRECTAMENT DEL PESCADOR AL PEIXATER, NO HI HA SOLUCIÓ POSSIBLE"

Ara el qui parla és el peixater del "Sindicat de Venedors del Peix de Barcelona i Comarques".

—Demaneu la nostra opinió sobre la solució del problema? La col·lectivització, que és la solució que el peix no vagi directament del pescador al mercat sense intervenció de comités de cap mena. Tot el problema resideix aquí. Abans del 19 de juliol, al Mercat Central no es pagava més que dues pessetes d'impost per caixa; ara paga el set per cent del preu de venda. Un abús, i tot per què? Per sostenir una organització burocràtica, completament inútil que perjudica el poble en general, car ella és la causa que el peix vagi car i que sigui escàs.

—Abans, ¿qui portava el control del Mercat Central?

—Abans del 19 de juliol hi havia intermediaris, però ja veieu, amb tot i els intermediaris, que al cap i a la fi eren gent que anaven de cara al negoci, no s'abusava com ara.

—Com creieu que hauria de funcionar, doncs, el Mercat Central del Peix?

—Llurament, sense cap rastre d'intervencionisme. Més a part d'illure, sotmes a una tarifa de preus màxims per tal d'evitar abusos de cap mena. Res d'incautacions de barques i de col·lectivitzacions. El treball no ha de limitar-se ni en hores ni i mitjans. La col·lectivització i incautació de la indústria pesquera ha fracassat rotundament. Ja ho estem veient. Hi ha peix amb més abundor que altres hiverns i amb més car i és més escàs que mai.

—Ara també existeix una tarifa màxima de venda per al mercat de l'engròs i de la menuda, oi?

—Certament gràcies a la nostra iniciativa. Amb això hem intentat evitar abusos, que sempre anaven en perjudici del pescador i del consumidor.

—Però fins a la fi. Pensem que cada poble no té més que el que es mereix.

Companys, germans, març! Si veu dignes dels vostres germans i dels vostres fills que lluiten i pateixen al front. No feu d'aquest problema tan digne de la llibertat un problema indigne d'estomac.

L'obra del Comitè de Proveïments

Per ràdio donà una conferència el secretari de la Conselleria de Proveïments, Fermí Leguía, el qual es

dedicà principalment a posar de manifest l'obra ingent realitzada pel Comitè de Proveïments.

Per tal de donar idea de la feixuga tasca, enumerà diversos serveis prestats, entre els quals es destaquen els següents:

Proveïments de casernes des d'agost fins a la data, 4.800.000 pessetes. Al front de batalla, tenint en compte que hi ha uns cinquanta mil homes, es necessiten per a la ració diària de cada home, 80.000 quilos de patates, 7.000 de pasta per a sopa, 24.000 de llegums, oli, cansalada, bcnallà, botifarres, carn, conserves i llet.

D'ençà de juliol fins a la data, el que s'ha tramès puja a 10 milions de pessetes.

A això cal afegir el que es trameta als hospitals, que equival a igual o a més.

Només cal dir que als esmentats establiments benèfics s'han consumit 1.300.000 quilos de patates, dos milions de quilos de mongetes i quatre milions de quilos de sucre.

Als menjadors populars s'han consumit 700.000 quilos de pa; 600.000 quilos de patates; 100.000 quilos de mongetes i 170.000 dotzenes d'ous.

"Les dificultats del proveïment a Catalunya i com han de comportar-se tots els ciutadans"

Conferència del conseller Domènec

El conseller de Proveïments, senyor Domènec, pronuncià per mitjà dels micròfons de ràdio de la Generalitat una conferència sobre el tema "Les dificultats del proveïment a Catalunya, i com han de comportar-se tots els ciutadans".

El conseller adreçà una salutació als homes que lluiten per la causa de la Justícia i de la Llibertat. Parlà de la desconfiança natural que sempre ha tingut el poble en els homes que l'han de governar, i afegí: "Nosaltres no volem governar, sinó ésser governats. Això és interpretar els anhelos populars, ferlos carn en lleis justes i per a tots iguals".

Es referí al criteri que tenen molts ciutadans respecte els que governen actualment i referí una curiosa anècdota.

Cert dia, mentre un home i una dona esperaven l'autobús per anar a un poble veí per a veure si podien trobar aliments que a Barcelona escassejaven, comentaven la situació actual amb relació a les dificultats del proveïment. I l'home digué: ahí, però el vostre abast el ben proveït que estan els qui es cuiden del proveïment; no els hi manca res, per això no cerquen solucions; en canvi, nosaltres, els pobres, sempre som els perjudicats. Aquella dona que l'escoltava i que també havia de fer com ell per a obtenir menjar, era la meua mare.

Parlà després de l'egoisme de certs ciutadans petit burgesos, que perquè la revolució els lesiona interessos particulars, destrueixen somnis que havien conservat durant tota la vida; deixar el fill grun a la drogueria de negoci, o donar carrera a un altre etc., es posen d'una manera sorda contra la revolució, i són pràcticament sabotejadors, encara que estàn associats dintre una Central Sindical. I nosaltres els diem que al voler estar dintre dels nostres organitzacions, han d'estar-hi amb to-

ta sinceritat, o si no, millor serà que se'n vagin i no ens molestin més.

Es referí també a l'egoisme natural dels camperols, salvant honreses excepcions. Egoisme que pot tenir una justificació quan amb ell no es defensen interessos purament personals i amb aquest egoisme es defensen els interessos col·lectius d'un determinat sector. Però si en defensar aquestes interessos es lesiona la col·lectivitat en general, aleshores no hem guanyat res. Per tant, cal que els treballadors del camp estiguin a l'altura de les circumstàncies. I si els treballadors industrials en un moment donat han cregut que l'actualitat només s'ha de treballar 40 hores i guanyar més diners, no val pas dir que els treballadors del camp calguin en el mateix error. I això donarà una nota d'altruisme que forçosament se'ls haurà de reconèixer quan arribi l'hora.

El problema de més importància està, però, en el comportament de tots els ciutadans en l'actual situació. Sembla que no es recordin de la guerra. És que esperen que vinguin uns avions a bombardejar-nos per adonar-se'n? Cal reconèixer una manca total d'austeritat per part de tots. Anomenem-los a tots. Milicians, periodistes, treballadors en general, i més que ningú uns quants botiguers que sempre seran una senyora Esteves.

Es referí a la campanya sobre Proveïments fa tota la premsa i digué que no és just que es faci amb aquest to sensacionalista. Està bé la crítica, estan bé les campanyes de premsa, fins i tot amb una mica de sensacionalisme, però que abans es mediti el que es pregunta i es faci amb tota la responsabilitat que el moment requereix.

Parlà també de la Tarja de Proveïment, que aviat es posarà a la pràctica, i manifestà que no ha pogut fer-se amb la rapidesa desitjada, puix que sortien dificultats de

niques que no ho han fet possible més aviat.

Referint-se a la secció d'Intercanvi de la Conselleria de Proveïments ha remarcat la importància dels intercanvis que es fan prescindint de tota moneda, entre els diferents pobles, no solament de Catalunya, sinó de la resta d'Espanya, aduuc amb l'estranger.

S'ha dirigit a les dones i els ha dit que tenen una tasca important a fer a la reraguarda, que és la de saber situar-se a les dures realitats de la guerra, i procurar no promoure conflictes que no trobin el que habitualment tenien per costum trobar, i que només es procuri per allò essencialment indispensable per a viure.

Els catalanistes de tota la vida, els homes liberals, els purament llibertaris o anarquistes, els socialistes, els comunistes, han de tenir en compte que és l'hora de donar l'exemple, primer als qui ens volten a casa, després al treball, a l'oficina, a la tertúlia, després a tots els pobles d'Espanya, i, finalment, a tots els pobles del món.

Per la memòria dels nostres germans i amics caiguts en la lluita contra la fera feixista, pensem en els qui per Catalunya i les seves llibertats ho donaran tot. Per tots ells, no ens barallem, per tots ells siguem dignes del moment actual.

Cada un dels nostres gestos és un detall per a la història de demà. Reaccionem aviat contra tot el que pugui ofegar-nos i mirem endavant, que la vida és nostra.

Ferms fins a la fi. Pensem que cada poble no té més que el que es mereix.

Companys, germans, març! Si veu dignes dels vostres germans i dels vostres fills que lluiten i pateixen al front. No feu d'aquest problema tan digne de la llibertat un problema indigne d'estomac.

El peix ha arribat al mercat; lluu sota la llum blanca dels llums; les dones s'hi amunteguen i "fan" preu -- Al Mercat Central, les paneres de peix entren i surten ràpidament. El peix escasseja i no n'hi ha per a tots els qui voldrien comprar-ne. I el mateix passa al "rotlle" de la Barceloneta, on en arribar les barques, els peixaters comencen la subhasta

L'aviació, arma nacional de la U.R.S.S.

Ho:n invita totes les indústries que treballen objectes de llautna o necessitin aquest material per al seu funcionament, que assisteixin a la reunió que tindrà lloc el dijous, d'a la a les quatre de la tarda, a l'edifici d'aquesta Conselleria, Avinguda de 14 d'Abril, 407, a l'efecte de comunicar-los la manera d'obtenir-la.

A la plaça de Catalunya i a altres carrers de Barcelona ha estat fixada des de dissabte la proclama que el Govern de la República adreça al poble espanyol el dia 21 de novembre recomanant disciplina i "una sola voluntat nacional al voltant del Govern de la nació". Els ciutadans es deturen a llegir aquesta consigna. Durant tot el dia d'ahir, potser perquè era diumenge, el públic s'estaciona davant d'aquests passquins atapeïts de lletra, mitjançant els quals els homes responsables de la República s'adreçen al poble ibèric (C.).

Alemanya ja ha "contestat" la nota franco-britànica

La neutralitat feixista

al Palau de la Música Catalana, un recital de piano organitzat per la secció de Festivals Benèfics del Comitè de Propaganda, a l'homatge dels pobles de la U. R. S. S. a Mèxic, i a profit dels infants refugiats i milícies.

El P.S.U.C. i la U.G.T., atents a donar satisfacció a totes les necessitats dels milicians als diversos fronts de combat, tant morals com materials i tenint en compte que una de les necessitats i

[illegible]

rt Schumann, el geni indiscutible
el teclat, l'home que ha sabut co-
municar més emoció i més noblesa
aquest instrument.

Paris, 14. — El ministre de l'Interior, senyor Pierre Cot, ha publicat el següent comunicat:

«Malgrat l'ansietat general no s'ha d'abandonar l'esperança de trobar el gran Mermoz i els seus valents companys. He resolt continuar les recerques amb la mateixa fe del primer dia i per tal motiu el Govern no ha cregut oportú citar en l'ordre del dia de la nació els membres de la tripulació del «Croix du Sud»

ES CENARS

Una estrena al teatre Poliorama

"Cèlia, la noia del carrer d'Aribau"

Xavier Regàs ha refrescat el tema teatralment tan vist de la redempció de la noia perduda. Autor sensible i intel·ligent, en lloc de fer-lo escórrer pels mollos del melodrama, l'ha reït en una comèdia a estones amable, a estones colpidora.

«Cèlia» és una mitja virtut del carrer d'Aribau. Professora d'amor «subvencionada» per un regidor sense escrúpols i està lligada per una amistat entanyable amb una companya d'aventures lleugeres.

Aquesta, «Isabel», no és present materialment en l'obra. En aixecar-se el teló, ha mort fa uns dies. Però el seu record, que omple els tres actes, és l'estela lluminosa que torna «Cèlia» al bon camí.

Precisament, en començar la comèdia, la mare d'«Isabel» té anunciada la seva visita a la casa de dispeses de «Cèlia», on vivia «Isabel». La dona balda del poble convençuda que la seva filla menava a Barcelona una vida honesta i laboriosa. Per a no treure-li aquesta il·lusió, «Cèlia» i les seves companyes inventen una farsa: la de fer-se passar per noies decentes.

Damunt d'aquesta simulació, Regàs ha muntat la seva obra. «Cèlia», insensiblement, s'empresona en la seva pietosa mentida. La mare d'«Isabel» diposita en ella el tresor de tendresa que no ha pogut vessar damunt la filla morta. I el remordiment, l'amor filial, l'emoció d'una vida recta, tots uns sentiments que semblaven llunyans, trèquen al cor de «Cèlia» i acaben per a fer-la rebel·lar contra el seu destí. La conversió té lloc en el poblet mariner on viu la mare d'«Isabel». «Cèlia» hi trobarà la serenitat, més con-

cretament representada en l'amor d'un galant ja de la segona volada, però ple de bondat i de generositat.

Aquest és l'argument de «Cèlia», la noia del carrer d'Aribau. Xavier Regàs, però — així el qualifica d'home de teatre —, ha sabut enquadrar en un marc vivent i entretingut el tema central; l'ha sabut marginar amb uns episodis interessants; l'ha sabut fer arribar al públic a través d'uns tipus molt atractius i d'un diàleg fàcil i, en certs moments, espurnejant d'enginy.

Evidentment que en «Cèlia», la noia del carrer d'Aribau, hi ha alguns defectes, d'aquells que els entesos en diuen «faltes tècniques». Però, quina primera obra no els conté? Per a nosaltres els defectes són esborrats per l'any d'explicar les coses clarament, pel sentiment de les conveniències teatrals, per l'emoció senzilla i colpidora que fa vibrar la protagonista, qualitats totes aquestes que estableixen entre el públic i la comèdia un contacte directe i immediat, signe segur de l'èxit.

Xavier Regàs va assolir l'èxit aquest i l'hi va ajudar una distribució excel·lent. Assumpció Casals fa de «Cèlia» una creació delicada. Enric Borràs hi té una intervenció en la qual la sobrietat i la tendresa s'hi conjuguen esplèndidament. Les actrius Bover, Fremont, Mir, Jofre; els actors Gener, Goula, Codina i tots llurs companys representen «Cèlia», la noia del carrer d'Aribau, amb una frescor i una simpatia del tot elogiabils.

Andreu A. ARTIS

Una conferència sobre la finalitat del teatre

Piscator advoca per la vinguda d'autors nous que sàpiguen plasmar la realitat històrica

Ahí al matí, al Teatre Barcelonès, el director d'escena Erwin Piscator donà una conferència sobre el tema «Una mobilització total de l'art».

L'assistentat de Piscator fou seguida amb un gran interès pel públic que omplia el local. Val a dir, però, que el conferenciant manjava les idees i els mots amb una contundència i una claredat ben suggestives.

Parlà de l'estat del teatre a Alemanya i de la seva experiència al Teatre del Poble, de Berlín. «No pot existir l'art per l'art... En realitat, el teatre ha estat sempre polític; només que fins ara molts ho posaven en dubte... Els feixistes que es presenten com a conservadors de l'art antic, són incapaces de mantenir els autors clàssics als programes... Avui, a Alemanya, no es pot representar ni Schiller, ni Goethe, ni Lessing... Abans hi havia quaranta-tres teatres a Berlín; avui n'hi ha un de sol digne d'aquest nom...»

Després, en parlar de les finalitats del teatre, Piscator digué que aquest té la missió de defensar la cultura. «A Catalunya, la defensa de la cultura es realitza amb les armes a la mà... Franco vol destruir, casa per casa, tot Madrid... Si guanyessin els feixistes l'art seria una cosa detestable... A Itàlia, a Alemanya, els feixistes no han sabut produir una sola obra de teatre nova...»

Arribant al tema central de la seva conferència, Piscator aconsellà: «Per això us preconitzo una mobilització general de l'art... L'art es pot defensar amb els mitjans artístics mateixos. El front és tant aquí, com a Aragó, a Madrid... L'artista ha de col·laborar a la lluita amb més mitjans que els altres... Caldria crear teatres per al front... El teatre a la resguarda té la missió de mantenir ben alta la moral de la població... D'aquesta revolució n'ha de sortir ben aviat un teatre completament nou... Actora i públic han de col·laborar-hi; sense públic no hi ha espectacle; sense masses, el teatre es mor... Si realitzem una reorganització dels actors ja no des del punt de vista artístic, sinó des del punt de vista social, i una bona organització del públic que ha d'intervenir en l'estructuració dels programes, llavors trobarem també el que hom diu que manca a casa vostra: els autors... Els autors nous, els autors que sàpiguen plasmar la realitat històrica del moment en obres adequades...»

A continuació, el conferenciant féu unes consideracions sobre els espectacles que ha vist a Barcelona i sobre el partit de la influència que un dia tingué en tot el món el teatre religiós de Calderón i de Lope que corresponia a les necessitats polítiques i espirituals d'un moment.

«Heu de procurar que el teatre, que sens dubte naixerà en aquesta terra, en la forma de la guerra ci-

PISCATOR, en disposar-se a començar la seva conferència (C.)

JOC, VI I DONES

Queipo de Llano i Pacho "El Ecijano" són els "barandes" de Sevilla

Madrid, 14.—Ha arribat un fugitiu de Sevilla que ha explicat alguns fets en relació amb la sublevació militar andalusa, molts dels ja coneguts.

Ha dit que a Sevilla es viu ara com en els temps famosos de Cruz Conde. Els militars, els terratinents i els «asnoritos» es passen la vida en orgia continua. Els «colmadors» i les tavernes guanyen més diners que mai.

Queipo de Llano, d'acord amb Pacho «El Ecijano», conegut trinitari, explota els cabarets i han estat autoritzades sales de joc amb ruleta i tot.

Un grup de milicians arriben a quatre quilòmetres de Còrdova

Montoro, 14.—Trenta milicians dirigits pel banderiller «Farrilla», tinent de Milícies, efectuaren una descoberta i arribaren fins a quatre quilòmetres de Còrdova.

Sotsgueren un tiroteig amb les avantguardes enemigues, parapeus sobre la casa de camp «Riberana» on feren fugir els feixistes i s'apoderaren de 120 vaques, 80 porcs i 120 cavalls.

Es traslladat a Barcelona el cadàver del periodista francès Delapré

Madrid, 14.—Anit, o dos quarts d'una, arribà un furgó conduït el cadàver del periodista francès Lluís Delapré, que com es recorda fou assassinat pels avions feixistes en atacar l'avió de l'Armada francesa, que es dirigia a París.

Onzè aniversari de la mort de Pau Iglesias

Al Monumental Cinema, de Madrid, es celebra un acte commemoratiu

Madrid, 13.—Al Monumental Cinema s'ha celebrat un miting en commemoració de l'onzè aniversari de la mort de Pau Iglesias. Ha estat organitzat per l'Agrupació Socialista Madrilenya.

Presidí Gómez Egidio i parlaren Pietro Nenni, comissari polític de la Brigada Internacional; Isidro Medinilla, pel Comitè Provincial de Joventuts Socialistes Unificades; Carlos Rubiera i Margadida, Nélson Clough els parlaments Manuel Albar.

Es reuneix la Diputació Permanent de les Corts

València, 14.—A la una de la tarda s'ha reunit a l'Ajuntament la Diputació permanent de les Corts sota la presidència del senyor Martínez Barrio.

L'únic acord que s'ha adoptat ha estat el de prorrogar l'estat d'alarma per un mes.

Creació d'escoles a Catalunya

València, 14.—La «Gaceta» pública, entre altres, les disposicions següents:

Instrucció Pública. — Creant definitivament les escoles següents a Catalunya:

Sampedor, Molins de Llobregat, Sant Fruitós de Bages, Port de Cabriana, Sant Celoni, Alella, Pobla de Lillet, Teià, Caldes de Montbui, Sant Feliu de Llobregat, Palausolitar, Cardener, La Cordonera, la Garriga, Vilanova i la Geltrú, l'Ambúria i Sidera.

El traïdor Oussen Kassa ha estat afusellat, a Etiòpia

Roma, 14.—Comuniquen d'Addis Abeba que l'heretge Oussen Kassa, fill del rei Kassa, el qual s'havia sotès a Itàlia, però que després havia organitzat un atac contra un dels líders avançats que els feixistes tenen a Etiòpia, acaba d'esser afusellat després d'una derrota que sofrí el seu exercit.

Un petit incendi a la Comissaria de Seguretat Interior

Aquest matí s'ha produït un petit incendi en una de les dependències de la Comissaria de Seguretat Interior. Han estat avisats els bombers, els quals han acudit seguitament i han sofert el foc en pocs minuts.

La causa del foc ha estat l'aver-se encès uns sacs de sarpelleria que hi havia sobre la caldera de la calefacció.

Una publicació dels refugiats bascos a Catalunya

Hom rebut el primer número de la revista «Euzkadi en Catalunya», editada per un grup de refugiats bascos, joves obrers intel·ligents, els quals escriuen i confeccionen aquesta revista, excel·lentment presentada i redactada.

«Tot per y para la guerra» — diu en el seu editorial —, propugnando un veritable misticisme social que engendra tota acció d'interès individual i col·lectiu, sin olvidar intres ponderables de todos los refugiados vascos que «Euzkadi en Catalunya» amparará e incluso dirigirá.

Saludem «Euzkadi en Catalunya» i desitgem les majors prosperitats.

Cartellera del teatre

(A tots els teatres començarà la funció a tres quarts de deu de la nit.)

APOLLO.—Companyia de drames socials. — Direcció: Salvador Sierra. Primera actriu: Enriqueta Torres. Nit: «EL PROCESO FERRER».

BARCELONA.—Companyia de comèdia Parla-Ortiz-Fuentes. — Nit: «AY MAMA INÉS, O LA CASA DE LA FELICIDAD».

COMIC.—Companyia de revistes Rosita Rodríguez i Pina Conesa. — Director: Joaquim Vallés. Nit: «LAS DE VILLADIEGO».

ESPANYOL.—Companyia de vodevil. Direcció: Josep Santpere. Primera actriu: Pepeta Fornera. Nit: «LES MITGES VIRTUOSAS».

NOVETATS.—Companyia lírica Març Rosendo i Pina Conesa. — Nit: «EL CANTAR DEL ARRIERO».

NOU.—Companyia lírica catalana. Director: A. Rolis. Primera figura: Enlli Vendrell. Nit: «CANÇO D'AMOR I DE GUERRA».

OLYMPIA.—Teatre de masses. Nit: «DANTON», de Román Rolland, traduïda per Corán. 300 persones en escena. Butaques, 150 ptes.

POLIORAMA.—Companyia de drama català Primer actor: Enric Borràs. Primera actriu: Assumpció Casals. Nit: «CÈLIA, LA NOIA DEL CARRER D'ARIBAU».

PRINCIPAL PALACE.—Companyia d'operetes dirigida per Miquel Tjeda. Nit: «DON GIL DE ALOALA».

ROMEA.—Companyia de comèdies catalanes Maria Vila i Pina Conesa. Nit: «LA PRESO DE LES DONES».

VICTORIA.—Companyia lírica castellana Nit: «EL SANTO DE LA ISIDRA» i «EL BARQUILLERO».

Cartellera de varietats

TIVOLI.—Varietats selectes i Orquestra «Demon's Jazz».

SALO INTERNACIONAL (Casa Llibre). De cinc a una de la matinada: Cada dia grans programes de varietats, alternades amb ballades, per Orquestra Napoleón Band i Orquestra Casa Llibre.

CIRC BARCELONÉS.—Companyia de varietats. Nit: Orquestra «Els Fats» i grans atraccions.

AVISO.—A tots els teatres totes les sèries estan controlades per la CNT. Resta suprimida la venda, la compedatúria, la clac i la propina. — Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no hi ha entrades de favor.

FRONTO NOVIATIS

Demà, tardes, a dos quarts de 5: A PUNTA: BILBAO-LIZARRIBAR contra IRUN-BAZURCO

Nit, a un quart d'onze: A PALA: NARRU I-CHI. GALLARTA

QUINTANA I-ARANDIA

Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre: MATILDE-GLORIA contra TRINI-MERCEDES

Nit, a les deu: NATI-ANGELITA contra SAGRARIO-AURORA

Detalls per cartells.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

SETMANA DEL 14 AL 20 DE DESEMBRE

ACTUALITATS
Por la corriente del Eria.
Las energías de las plantas.
El mundo de las hormigas.
Aunque parezca mentira.
Labriegos avariados.
Viva la Juera.

ATLANTIC i SAVOY
Tapiz neoyorkino.
Instantáneas de Hollywood.
El capitán olta al yerno.
Asesinato marioneta.
Por todo lo alto.
Revista fantástica.

AMERICA i FOC NOU
La masoeta, per Lucien Baroux.
Guerra sin cuartel.
El vicio Kentucky.

ARENES
La marca de Cain.
Juventudes rivales.
Musical.

ASTORIA i MARYLAND
Cinco unitas, per les Quin Dienne.
Pescas de altura.
Dibujos.

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY
Macia las alturas, per Katharine Hepburn.
Código secreto.
Perfecto caballero.
Dibujos.

BARCELONA
Aguilas heróicas, per James Cagney.
Papa, per Lucien Baroux.
Dibujos.

BOSC i PRINCIPAL
Su primer hijo.
El asesino de Madame Blanche.
No juegues con el amor.
Dibujos.

BOHEME i ITALIA
El infierno negro.
El despertar del payaso.
Ombra.

COMTAL
Charlie Chan en el giro.
Escondidos 1935.
Masia de la musica.

CAPITOL
El agente especial, per Betty Davis i Claudio Cortez.
Los muertos mandan.
Ombra.

CATALUNYA
El angel de las tinieblas, per F. March.
Misión secreta.
Dibujos.

CINEMAR
La marca de Cain.
Coyán.
No juegues con el amor.
Ombra.

COLISEUM
La tragedia de Louis Pasteur, per Paul Mounet.
Ombra.
Musical.

CINEMA
La marca de Cain.
Coyán.
No juegues con el amor.
Ombra.

IRIS PARK
La hiena.
Morris i Evelyn Venable.
Recordemos aquellas horas.
La vestida de rojo.
Dibujos.

KURSAAL i AVINGUDA
El agente británico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Dibujos.

METROPOL
Papa bohemio.
Quilómetros siempre.
El vicio siempre.
Dibujos.

MIRIA
Sombrero de copa, per Ginger Rogers i Fred Astaire.
Shanghai.
Monte atronador.
Ombra.

MISTRAL
Campeón ciclista, per Joe Brown.
Por unos ojos negros.
El caso del perro salvador.
Variedad musical.

NOVA-YORK
Huellanos del destino.
El hijo del aire.
Dibujos.

ODEON (S. A.)
La llave de cristal.
Gazadores de estrellas.
Casta de águilas.

PUBLI CINEMA
Noche de estrellas.
Bajo el sol de Saint Moritz.
Yendo por el mundo.
New-York.
Parque increíble.
Musical.

PARTE PALACE
El agente británico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Ombra.

PARIS i VOLGA
El estudiante, per Ken Taylor i Arline Judge.
Los siete pecadores.
Una mujer.
Parque zoológico.

SMART
El agente británico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Ombra.

SELECT
Sombrero de copa, per Ginger Rogers i Fred Astaire.
Vaquero millonario.
Charlie Chan en Shanghai.

SAVOY
Asesinato marioneta.
Por todo lo alto.
Entre campos i bosques.
Dibujos.

TEATRO i NURIA
Primer hijo.
El anadido de los dioses.
La rival de sí mismo.

TRIOMF i MARINA
La voz de ultratumba, per Lionel Barrymore i Margaret Callahan.
Todo un hombre.
El sobre lacrado.
Comedia musical.

URUGUAYONA
Nocturno.
Agricultura.
Ombra.

VICTORIA
Ahora y siempre, per Shirley Temple.
Nobleza obliga.
El vicio siempre.
Dibujos.

WALKIRIA
El misterio de Edwin.
La princesa O'Hara.
Así se escribe la historia.
Ombra.

XILE CINEMA
El chico cantor, per Al Jolson.
El destino vengador.
El guapo.
Ombra.

A LA SENA SETMANA...

L'enemic s'estavella per dues vegades contra la muralla de ferro de Madrid

Madrid, 13.—Anit tingué lloc un combat a la zona de la carretera d'Extremadura, en el qual l'enemic arribà a emprar tota mena de mitjans bèl·lics: metralladores, canons, morters, fusells, bombes de mà, etc.

El foc s'intensificà principalment per la pròpia carretera d'Extremadura, on els lleials del batalló Martínez Barrio actuaren amb eficàcia en un atac important que féu recular els rebels.

El combat tingué de veritable dramàtic. Durà fins a les dues de la matinada, amb resultat favorable per a les nostres tropes, perquè hem guanyat terreny i gairebé no hem tingut baixes.

Demà, míting del PSUC i la UGT al Gran Price

La Federació Local de Barcelona de la U. G. T. prega a tots els seus afiliats que assistixin al gran míting que es celebrarà demà, dimarts, a les dues de la vetlla, al Gran Price, per tal d'escoltar la veu autoritzada del secretari general de la U. G. T., camarada Antoni Sosé, que exposarà la posició de l'organització davant la crisi del Govern de la Generalitat.

El Cadci, l'Associació de Treballadors de Banca, Borsa i Estalvi, el Sindicat Metal·lúrgic (U. G. T.) i el Comitè Executiu de la F. O. S. I. G. preguen l'assistència dels seus afiliats a l'acte.

A les cinc de la matinada d'avui els feixistes han intentat un nou atac a la zona de la carretera d'Extremadura, on els lleials del batalló Martínez Barrio actuaren amb eficàcia en un atac important que féu recular els rebels.

El combat tingué de veritable dramàtic. Durà fins a les dues de la matinada, amb resultat favorable per a les nostres tropes, perquè hem guanyat terreny i gairebé no hem tingut baixes.

Acció Catalana Republicana ratifica la seva adhesió al President

Tal com estava anunciat, ahir, al matí, se celebrà al Centre d'Acció Catalana del districte quart, la reunió de delegats del Partit d'Acció Catalana Republicana. A la presidència hi havia, junt amb Nicolau d'Olivet, tot el Consell del Partit.

Obert l'acte, féu ús de la paraula el secretari general d'Acció Catalana, Ramon Peipo, el qual féu un report de l'actuació del Consell Executiu i del Partit d'enguà de la darrera reunió del Consell general, celebrada al mes de gener d'enguany.

Tot seguit s'ajalçà a parlar el president d'Acció Catalana, Lluís Nicolau d'Olivet, el qual féu salutad amb una gran ovació.

Parlà de la República del 14 d'abril i de la revolució en marxa de Catalunya i principalment als ideals de catalanitat, republicanism i llibertat, contra els quals s'han alçat criminalment els militars feixistes.

Tercer.—Afirmar la voluntat del Partit de col·laborar activament amb les forces republicanes i obreres de Catalunya a la lluita contra el feixisme, sense deturar-se davant de cap sacrifici, fins al triomf absolut de la causa de la llibertat.

Quart.—Proclamar el seu desig de fer respectar els interessos de la menestralia catalana a la nova estructura social que s'elabora, per creure-ho un deure estricta de justícia.

unes fotografies feixistes en les quals es veuen banderons, desfílades i pancartes, aquestes amb faltes d'ortografia.

Quan la lluita era més difícil, un gos mascota d'aquest batalló es llançà, lladrant terriblement, cap als rengles enemigues, on fou ferit per una bala feixista. Antoni Díaz Santos i altres correueren al seu auxili i hagueren d'arribar fins a les mateixes trinxeres enemigues. Sense fer cas del perill, agafaren el gos i el portaren a les nostres línies, on fou guarrit pel metge del batalló.

Angelmann continua essent campió del món

París, 13.—Anit, en una vetllada de boxa, el francès Angelmann va derrotar l'austriac Weiss per punts en un matx a quinze rounds.

Angelmann conserva, doncs, el títol de campió del món del pes mosca.

Venç Weiss per punts

París, 13.—Anit, en una vetllada de boxa, el francès Angelmann va derrotar l'austriac Weiss per punts en un matx a quinze rounds.

Angelmann conserva, doncs, el títol de campió del món del pes mosca.

Cinc oficials rebels, morts en un combat

Gijón, 13.—Han arribat a la nostra posició de Pola de Gordon catorze persones procedents del camp feixista, que fugiren per no acudir a la crida de la Generalitat del 1936. Han explicat episodis ja coneguts.

Els comunistes mexicans diuen que impediran l'entrada de Trotski a Mèxic

I demanen l'ajuda dels comunistes de tot el món

Mèxic, 13.—Com hom recordarà, el President Cárdenas concedí llicència a Trotski perquè pogués residir a Mèxic.

El partit comunista protesta i demana al President que retirés el seu permís. Davant la negativa de Cárdenas, el partit comunista ha facilitat una nota a la Premsa en la qual anuncia que impedirà per tots els mitjans possibles l'arribada de Trotski a Mèxic.

El partit comunista acaba demanant als partits comunistes dels Estats Units, França, Anglaterra, Amèrica Central i del Sud, i als adreçats i obrers ferroviaris mexicans que facin tot el possible per a impedir l'arribada de Trotski a Mèxic.

"Setmana del infant"

El «Diari Oficial» de la Generalitat publica la següent disposició del Departament d'Economia:

ORDRE

Atesa la necessitat de l'economia i per tal d'adaptar els vells costums prenyats de prejudicis al nou esperit de la revolució,

Ho resolt: La Comissió Organitzadora de la «Setmana del Infant», que tindrà lloc a Catalunya la primera setmana de l'any i que tindrà

per objecte l'organització d'exposicions de joguines i dels actes i festes adients per al llurament de presents als infants refugiats i internats a les Institucions d'Assistència Social de Catalunya.

Tots els actes que s'organitzin amb motiu de la «Setmana del Infant», que hagin estat aprovats per la Comissió organitzadora, quedaran sota el patrocini de la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya.

La Comissió organitzadora de la «Setmana del Infant», estarà integrada pel conseller d'Economia o la persona que el delegui, com a president, i per representants de les organitzacions sindicals.

L'Espanyol quedà nomenat ahir campió de Catalunya d'enguany

després de batre copiosament el Badalona per 9 a 3

ESPANYOL, 9-BADALONA, 3

L'Espanyol campió de Catalunya... Així ho varem preveure ja fa vuit dies, o sigui quan el Barcelona va perdre una marcadíssima desfilada davant del Granollers, mentre que l'Espanyol s'apunjava una victòria més, amb ella els conseqüents dos punts.

Ahí, però, els líders d'aquest campionat assoliren altre cop la victòria, victòria que fou obtinguda en termes més clars i més contundents.

Aquí 9 a 3 que hi havia al marcador de Sarrià en acabar-se la partida confirmava amb molta fermesa que el títol de campió se l'emportava molt merescudament els minyons de l'Espanyol.

Contra tot pronostic, ahir, el quart espanyolista sortí al camp disposat a guanyar i no perdre el temps dels filigranes. Naturalment, tot pendent contra el Badalona, tenia encara moltes probabilitats d'adjudicarse el títol, malgrat al tenir en compte que ahir el Barcelona encara a Vista Alegre amb els propietaris d'aquell terreny.

Però una prova ben palés del que és a dir, que l'Espanyol no esdevia per romanes, és que en menys de deu minuts la porta badalonina quedava encalçat ja tres gols.

Al darrer d'aquests seguí una fantàstica exhibició de futbol, acompanyada d'una gran tanda d'encerts per part dels propietaris del terreny.

Totes les línies espanyolistes responien perfectament, i el Badalona es veia d'una manera contínua marcadament embolotat.

La magnífica ofensiva de les línies atacants desconcertà tant el seu adversari, que en comptades ocasions pogués esquivar la seva ofensiva.

Només en els darrers moments de joc poguerem veure actuar el Badalona una mica a to. I heus aquí perquè el Badalona encara pogué

SABADELL, 2-GRANOLLERS, 1

El Granollers a Sabadell, no ha pogut repetir la seva magnífica gesta de Les Corts.

Davant del Sabadell a la Creu Alta no va poder fer altra cosa que perdre per la mínima diferència.

Als primers quaranta-cinc minuts no ha passat res de nou, però ben començament ha dominat el Granollers que ha aconseguit el seu únic punt. Després ha estat el Sabadell el qui ha pres la iniciativa de l'atac.

Passada la primera fase el joc millova i volem qualitat de joc, quedant remarcable actuacions individuals encertades i pocs encerts de les ratlles davanteres.

A la segona part millorà l'actuació de la davantera badalonina la qual es mostrà més perillosa que abans del descans. El Granollers, però, replicà bé i per més que, en general, dominés la local, no feren contraatacs molt perillosos dels granollerins.

Als quatre minuts de joc marcà el Granollers. Sanz recollí una passada clara de Gari, i d'un formidable tret aconseguí el punt.

Fins el primer temps hi hagué un domini lleuger dels locals, però Nogué, en pla d'encerts, i especialment la gran tasca d'Oro, els impediren aconseguir l'empat.

GIRONA, 1-BARCELONA, 1

EL BARCELONÀ, EMPATANT A GIRONA, VA PERDRE TOTA PROBABILITAT EN AQUESTS CONTRAATAC DE CATALUNYA.

L'encontre, en conjunt, resultà molt anivellat i força interessant. Pogueren veure's bones jugades per ambdós bàndols, però cap d'ells aconseguí una actuació persistent i contundent, al que contribuï el potser, l'estat del terreny que impedia als jugadors controlar degudament la pilota.

El resultat del matx ha estat just, tota vegada que ambdues davanteres han perdut moltes ocasions per a marcar. El primer temps ha resultat de domini altern amb lleugera superioritat gironina.

La segona part ha resultat també de domini altern. Als trenta-set minuts Gual ha marcat el gol del Barcelona.

El gol ha provocat una gran reacció del Girona, i tres minuts després, Breman ha rematat a la xarxa una precisa centrada de Lluís, i aconseguí l'empat.

Durant l'encert s'ha tirat cinc còrners contra el Girona per sis contra el Barcelona, que dona idea de com era d'igualada la lluita.

Els millors del Barcelona han estat el porter Urquiza, que com hem dit ha deturat una colla de trets perillosos; Garcia, al centre dels mitjans, que ha estat incansable en tot el partit, i Argemí, que ha portat a terme un excel·lent marcatge de l'ala del Girona que li estava encomenada. A la davantera, Barceló molt treballador, ha estat el més destacat.

Dels locals, les línies mitjana i de fons, han superat a les altres línies. En elles Farró i Torredelot, han constituït una línia molt completa. I Llorens i Gómez, per llur banda, han estat molt actius.

Ha arbitrat Fernández. Els equips s'arreglaren de la manera que segueix:

Granollers: Nogué, Oro, Solé, Vilà, Roura, Giumicis, Gari, Rocasolano, Sanz, Rubies i Gual.

Sabadell: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Resultats d'ahir

PRIMERA CATEGORIA A

Espanyol, 9; Badalona, 3.

Girona, 1; Barcelona, 1.

Sabadell, 2; Granollers, 1.

PRIMERA CATEGORIA B

Sants, 0; Europa, 0.

Martínez, 4; Vic, 2.

Sant Andreu, 4; Horta, 1.

Júpiter, 2; Terrassa, 0.

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup A

Lluís, 1; Manresa, 2.

Calella, 5; Arenys, 3.

Mollet, 8; Sant Cugat, 0.

Grup B

Ampostà-Móra (suspendut), 2; Gràcia, 4.

C. Tarragonà, 1; Reus, 1.

Les classificacions

PRIMERA CATEGORIA

Grup A

Espanyol 9 7 0 2 28 18 14

Barcelona 9 4 2 3 19 15 10

Granollers 9 4 0 5 17 19 8

Girona 9 4 1 4 17 12 8

Sabadell 9 3 1 5 13 16 7

Badalona 9 3 0 6 15 29 6

Grup B

Martínez 9 5 1 3 21 16 11

Terrassa 9 4 2 3 22 14 10

Europa 9 4 2 3 22 25 8

St. Andreu 9 5 0 4 17 16 10

Júpiter 9 4 2 3 16 13 10

Vic 8 4 1 3 16 17 9

Horta 9 2 2 5 11 22 6

Sants 9 1 2 6 20 23 4

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup A

Manresa 9 7 0 2 35 14 14

Calella 9 5 0 4 37 18 9

Lluís 9 4 0 5 20 16 8

St. Cugat 9 4 0 5 9 32 8

Mollet 9 4 0 5 24 18 8

Arenys 9 3 0 6 18 38 6

Grup B

Gràcia 7 6 0 1 28 8 12

Reus 9 4 1 4 19 23 9

Tàrraga 9 4 2 3 22 25 8

Tarragonà 8 2 2 4 10 10 8

Ampostà 6 2 1 3 7 10 5

Móra 7 2 0 5 12 20 4

CANODROM - PARK

SOL DE BAIX CONTROL OBRER

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Tramvies: Línies 7 i 15 :: Autobusos: Lietra E

KENNEL DE SARRIA

Demà, a les quatre de la tarda, cada dia.

GRANS CURSES DE LLEBRERS

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

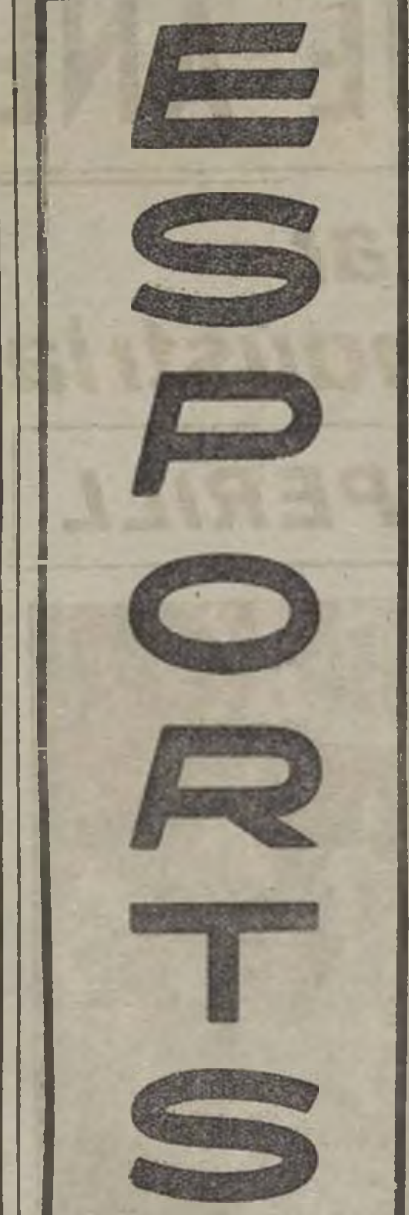
Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Barcelona: Urquiza, Rabot, Rafé, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escaló, Gual, Barceló i Pagés.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Trías, Gómez, Madern, Lluís, Trullí, Bremon, Rance, i Parera.

Un campió de boxa a la U. R. S. S.

Modest, amb un aspecte de bon xicot i uns ulls tranquils d'un mirallaire trist, arribà un dia a Barcelona procedent de Madrid un minyó que s'havia proposat arribar a la U. R. S. S.

Un mètge No. Goya, l'excel·lent mànager que llavors a la Gavina Blava tenia cura d'un grapat de minyons en els quals posà grans esperances, i que tal com el creia, esdevingué un dels més positius valors de la nostra boxa, hi endevinà tot seguit un futur campió.

Al costat de Tormo, Llangues, Tejero, Boira, Blay, Soro, Gil, Jack Contray i un bon esport més de notables boxadors del camp amateur que després feren parlar força d'ells, aquell xicot modest que debutà quan només tenia 15 anys a Saragossa, endut per l'afició que sentia per aquest esport, aquell minyó angoles que més tard es veia guairebé forçat a deixar el seu ofici de flequer per a dedicar-se de ple a la boxa professional per tal de no morir-se de fam el i la seva millor esdevingué ben aviat a casa nostra una personalitat del pugilisme, un boxador en el qual tothom veia un perillós adversari per als millors de la seva divisió. Sempre amb Goya al seu costat, Valentí Miró anà fent via aviat a la U. R. S. S.

Acceptà una proposta del mànager cubà Manuel Brana, que té cura del bàsc Echevarria, i marxà amb ells a Amèrica on disputà una sèrie de combats amb els boxadors més destacats d'aquelles terres amb excel·lents resultats. Tornà, altra vegada amb Goya al costat, esdevingué ben aviat campió d'Espanya del pes lleuger en vèncer a Saragossa, la seva ciutat natal, el català Josep Mico.

Vingueren els trágics dies de l'alcament militar... Revolució! Valentí Miró i la seva millor, deixant el nu que tenen en un cinquè pis del carrer de Sant Enric, avin ple de districte V, lluitaven als carrers amb el fusell a les mans. La flama, més ben dit, el callu que bategava al cor d'aquell minyó aragonès que per la seva ideologia trobava tancada un dia les portes de la flama on prestava els seus serveis, es revifà amb els trets i les canonades que anunciaven l'alliberament total del proletariat. Darrera les barricades, ell i la seva companya lluitaren com una valenta, aquells durs gustos, ens ha dit en recordar aquells dies.

Aixafat el feixisme a Catalunya, Miró, juntament amb el seu cunyat el conegut poeta Moma Martí, neix de Alagón, una altra creació de Goya—, marxaren amb la primera columna que sortí de la caserna Carles Marx que comandava Trueba, cap al front d'Argaló. Allí es cobriren ambdós de glòria, ho demostrant amb el fusell a les mans en els camps de batalla, que igual com en els carrers de la nostra ciutat, podien igualar les heroïcitats que hom els havia aplaudit tant dalt del ring.

I vingué la grata nova. Valentí Miró, destacat defensor de les llibertats del proletariat amb fets i paraules, campió d'Espanya de boxa, formaria part de la delegació espanyola que els Amics de la U. R. S. S. enviaven a la Unió Soviètica per tal que hi presenciessin les festes del XIX aniversari de la revolució.

I ara, amics, deixeu que a través de la meua modesta ploma us parli del mateix explicant-vos com i de quina manera anaren i tornaren de la U. R. S. S. els delegats espanyols, de cada hi fora una selecció de persones que allí fou Valentí Miró, campió d'Espanya del pes lleuger. Parla ell:

«La primera gran impressió que tinguerem després de sortir de Barcelona, fou sens dubte l'arribada a París. Un nombre molt considerable de representants de diferents organismes obrers de la capital de França juntament amb una nombrosa representació del diari «L'Humanité», ens feren una recepció entusiasta. D'allí marxarem a Dunkerque, on embarcàrem a bord d'un vaixell que ens portà a Dover i on sofrírem el primer contratemps. Les autoritats angleses ens autenticaren a desbarcar. Tenien por. Això durà vint hores. A la fi, però, s'imposà el bon sentit i forem autoritzats a marxar fins a Londres. La rebuda a la capital d'Anglaterra fou molt freda. La policia havia adoptat mesures per tal d'evitar una brillant manifestació dels treballadors anglesos a honor nostre, que hauria palesat una simpatia vers la nostra revolució, i el Govern anglès no volia tolerar. Solament acudírem a rebre un nombre molt reduït de representants d'organismes obrers. Sens vèngueren. D'allí marxarem a Hull, on embarcàrem vers Copenhague i on forem rebuts força entusiàsticament per un grup molt nombros de treballadors. D'allí marxarem a Helsingfors... A la terra del gran Paavo Nurmi, en el país on nasqueren Riis, Lehtinen, Perola i tants d'altres, l'entusiasme dels treballadors fou objecte d'una agressió feixista, com totes les d'elles, covarda, traidora... Veuress: en arrencar el tren de l'estació, sortíren d'un grup sospitosos que durant tota la nostra estada allí ens mirà amb un xic de rezel, uns crims de «Viva Franco» pronunciats en un mal castellà, ens sems que en els vagons de tercera esclavava una forta explosió produïda per un artefacte que hi havien posat, creguts, potser, que nosaltres viatjàrem en aquells vagons. Els idiotes no saben que viatjàvem en primera. No cal dir que en sentir els crims i l'explosió tots ens aboquem a les finestres corrents, i Antoni M. Sbert —per al qual tota la nostra gratitud és poca, per tot el que durant el viatge feu per nosaltres—, aixecat del puny enlaire llança un crit formidable de Viva l'Espanya que fou corat per tota la resta de l'expedició. Indignats davant la covarda provocació de què havíem estat víctimes, car a Sbert una mica criminal el l'assassinà al nostre en llançar-li un objecte mentre el tren ja corria, volíem balxar a castigar com es mereixien els covards agressors. El diputat català, s'eri com sempre davant l'adversitat, s'hi oposà bo i assenyat-nos la direcció del tren que corria ja vers la meta final. El país on milers i milers de treballadors ens esperaven amb els braços oberts.

Vorostroff. Entrada a la U. R. S. S. Impressió formidable de precaucions davant d'una possible agres-

sió dels països feixistes. Fileres de xarxes de fil d'acer doblades dotze vegades i separades per dos metres de distància que es perdien al lluny o un altre canvi. Pareilles de soldats de l'Exèrcit Roig cada dos-cents metres... Disciplina. Disciplina arreu. Milers i milers de treballadors amb banderes i pancartes, entusiasme, rebuda triomfal. Ofrena de ramells de flors per infants alegres, coloms al sol, que ens saluden amb el puny enlaire.

Cançons revolucionàries. Magnífic aiguabarreig de colors i rostres. Dominant-ho tot, però, dos retrats enormes: Stalin, «la Pasiónaria». D'allí marxarem a Leningrad. Novament gran rebuda. Entusiasme, flors, banderes, pancartes, cançons i parlaments altra vegada de tots els que formàvem la delegació. A Leningrad esguirerem dos dies visitant-ho tot. Fàbriques, escoles i centres de cultura i esport. Com és? Oh, senzillament magnífic! Després, arribada a Moscou, capital d'aquest admirable poble que hom coneix per U. R. S. S. Entusiasme, crida, cançons, banderes, pancartes, flors, parlaments imponent destilada a la immensa Plaça Roja on nosaltres ocupàvem un lloc d'honor al costat dels dirigents de la Unió Soviètica. Milers de soldats. A l'espai milers d'avions. Disciplina. Evident desig en tothom d'ésser disciplinat. Hem volat de Moscou a Odesa. Hem estat a Kíev. Pertot arreu hem estat igualment obsequiats i aclamats amb entusiasme indescriptible. Senten la nostra revolució com el foc, els que són a la fessió. Dones, homes, infants, vells, tots estan amb nosaltres i ens criden: Endavant!

He fet una exhibició de boxa a l'estadi Dynamo, de Moscou, amb el campió del pes welter de la U. R. S. S., Dunecke, durant quatre repeses de tres minuts, que va agrair molt als esportistes soviètics i als mateixos vaig fer una repesa de sparring-balls que em valgué xarades ovals.

En premi de tot això, m'obsequerem amb la medalla de Lenin, que solament és atorgada als campions de l'esport. Forem honorats amb assistir al Congrés on el camarada Stalin, secretari del Partit Comunista, llegí el projecte de la nova Constitució de la U. R. S. S.

A la tornada passarem pel canal de Kiel, on els alemanys ens tingueren detinguts durant set hores llargues sense deixar-nos passar endavant. Nosaltres, en canvi, els obseguem cantant-los «la Internacional». Prop de Londres ens creuàrem amb un valxell mercant dels feixistes espanyols i saludàrem llurs tripulants cridant-los lladres, traidors i bords. L'arribada a la capital d'Anglaterra aquest vegada fou excel·lent. Ens esperaven molts milers de treballadors que ens victorejaren. Assistírem al miting del Vel, d'Hiv, de París, que fou imponent. I on el públic dempeus aclamà l'Espanya revolucionària, Catalunya i el President Companys. Tornarem a Barcelona. Tranquil·litat, tothom sembla fer el que vol. Creu-ma, hi manté disciplina. Molts paraules heroiques, però a la guerra, per a guanyar la revolució, el que compta són els fets. No, no, Warrior, això no és per a temeraments com el meu; tornem al front.

WARRIOR.

El campió d'Espanya Valentí Miró durant la sessió en la qual el secretari del Partit Comunista Stalin llegí el projecte de nova Constitució de la URSS (A primer terme, amb la cigarreta a la mà, González, un altre membre de la delegació espanyola)

Per als que lluiten al front, els homes de la boxa jugaran a futbol amb els internacionals d'aquest esport

Indiscutiblement, l'esport té la virtut d'induir a un dinamisme i de vetllar uns qualitat per tal d'encarar bé totes les coses a tots aquells que el practiquen o l'han practicat. Així fa que allà on un esportista ocupa un lloc de responsabilitat tot rutí d'una manera normal, aduïu en els presents moments de greu anormalitat.

Naturalment que, en referir-nos als esportistes d'aquest temps, ens referim a tots aquells que, ultra els complets coneixements de l'esport, s'ensenyen d'exhibicionisme ni ganes de situar-se en un lloc que per la seva importància en temps de guerra és d'una responsabilitat enorme, s'hi han reconegut una mèrit i una experiència demostrada en altres activitats i en altres ocasions arreu del món.

Doncs bé; un home així, un esportista d'aquest temps, és Anselm Balla, cap del Magatzem Central de Provisions instal·lat al Palau de Projeccions de Montjuïc, on presten llurs serveis un grapat d'esportistes, entre els quals cal remarcar l'inter-nacional Zabalo, l'interregional Gual, Agustí (ex-equipier de l'Europa), Fernández, Carreres, Sambrano, «Cis-

cos» i altres destacats futbolistes, juntament amb Soria, Valero, el que fou excel·lent pes gall Boira i els man-gers Goya i Clemente, tots ells prou coneguts en els nostres rings perquè des d'aquestes pàgines en fem la presentació.

D'aquesta minió d'esportistes, d'on es destaquen alguns sàssos del futbol i de la boxa, n'ha sortit —suggerit pel temperament dinàmic de Balla— un equip potent de futbol que, un cop final el campionat de Catalunya, encara podrà participar al camp de Les Corts amb una altra selecció d'esportistes pertanyent al magatzem de provisions de la Via Duriu.

El matx serà, naturalment, a profit dels que lluiten al front, i de moment podrem veure que l'equip del Palau de Projeccions té, més o menys, el següent: Balla, Clemente, Agustí, Goya, Zabalo, «Cis-cos», Fernández, Soria, Gual, Sambrano i Carreres.

No cal dir com celebrarem aquesta nova gesta dels nostres esportistes, es veu molt concorregut. Els oradors dedicaran un record als caiguts en la lluita i exortaran a tots a prosseguir-la amb tot l'entusiasme.

També coincidiran a afirmar que la revolució ha d'ésser una obra de tots sense cap sentit partidista i en la qual la joventut ha de seguir el seu camí vers la seva emancipació moral i econòmica.

Pro Infància Obrera

A l'Ateneu Gervasiense va tenir lloc ahir, diumenge, al matí, un concurs de Ping-Pong a profit de Pro Infància Obrera.

A l'esmentat acte, que resultà força lluit, es recolliren 100 pessetes, les quals es destinaren a ajudar a l'obra que Pro Infància Obrera porta a cap a benefici dels nens refugiats.

Esperem que això servirà d'estímul a altres entitats, per a celebrar actes semblants, ja que Pro Infància Obrera necessita el vostre ajut.

Obreu com a companyis

Nota dels Serveis Elèctrics Unificats de Catalunya

Un magnífic esforç que no és correspost

COMES!!! PER QUE ANEU SENSE CAPELL?

Catalunya no pot deixar morir aquesta indústria

80.000 FAMILIES EN PERILL

Si, no exagerem; 80.000 famílies, o potser més fins i tot, viuen de la indústria del capell dels seus derivats; milers de famílies que a hores d'ara es pregunten de què menjaran demà, demà passat, d'entre uns dies, puix que llur situació cada vegada és més angustiosa, més asfíxica, més trágica...

La dona sembla haver declarat un boicot franc, injustificat, a aquesta bella peça que, entre altres virtuts, té la d'eliminar innombrables obrers, a molts dels quals, veritables artistes en el seu ofici, els fàcia difícil, avui com avui, restar en un altre.

Aquests dies que sembla que la paraula «Economia» és el mot màgic, el mot d'ordre, és necessari que tothom tingui en compte, dirigint i especialment la noia que no sap per quins set sous ha tirat lluny d'ella el capell, que és aquesta indústria, un ferm puntal, en aquest cas, un estètic puntal, de l'economia catalana.

UN S. O. S. DESESPERAT

El primer a llançar el S. O. S. del capell femení fou Manuel Navarro Ruiz de la casa Badia, i el qual fins avui ha portat a cap una campanya per redreçar aquesta indústria en perill imminent. Navarro sap que la mort d'aquest negoci portaria milers i milers de persones als rengles dels sense feina; la desaparició del capell, en aquest cas, tant de dona com d'home, engruixiria la legió anònima i espantosa dels obrers parats.

Cal, doncs, que la gent conegui a bastament la importància que té dur o no dur capell en aquests moments.

En el transcurs de la visita que hem fet als tallers de la casa Badia, Navarro ens ha anat explicant la progressiva decadència d'aquesta peça, la més gràfica potser de tot el vestuari femení; la que acata de completar i arrodonar més la gràcia d'una silueta, l'elegància d'una figura.

—A la casa mateixa—ens diuen—són més de dues-centes les persones que treballen—al last treballaven—en la confecció de capells. Ara, realitzada aquesta branca primordial de la nostra indústria, fem altres articles apropiats per a la guerra, i boines, moltes boines; però el que això ens pugui reportar és insuficient, econòmicament parlant, per a sostenir una casa com la nostra, ja que no hem volgut acomiadar ningú. O tots ens salvarem o tots desapareixerem.

Acompanyats de Navarro i d'altres amables membres del Comitè obrer de l'ementada casa de modes, hem recorregut totes les dependències d'aquest museu, podríem dir-ne, del capell.

En amplis i assolellats tallers, les noies —us seria difícil trobar-ne una de llesta—, arreglades, treballen davant els taulells on s'apilen uns barrets que gairebé es pot dir que no tenen comprador. Mentre les obreres feinegen, una remor de cançons s'escaupa per les alegres naus de l'obra.

DONA: PORTA CAPELL!

Per elles, per aquesta sèrie de famílies que viuen d'això; per les indústries annexes a aquesta branca de la indústria; per la pelliteria, guanteria, sedes, flors artificials, cintes, per tot això les dones tenen el deure moral de portar capell.

Hem visitat altres cases, altres establiments del ram. Arreu exposen el problema amb idèntic patetisme: la misèria per a milers de famílies. La trista paraula que hem sentit una i cent vegades durant el transcurs de la nostra informació.

Allà on podem apreciar més els estralls d'aquesta mena de boicot és en els tallers petits, a la modista que sola o ajudada per una aprenenta, confecciona, arranja capells, transforma peces usades, passades de moda. Per a aquesta és el drama més intens; per a aquesta treballadora humil i solitària no hi ha Comitè obrer que l'ajudi, ni organisme oficial que l'empari, perquè tothom ignora la seva existència.

POR, INCONSCIENCIA O BOICOT?

¿Per què les dones no es posen capell?

Heus ací una pregunta que ens l'hem feta sovint. ¿Por, inconsciència o boicot?

No tinguin por les dones; portar capell no és ésser feixista ni antifeixista. El capell, a desgrat del que hom pugui dir o escriure, és apolític. El no dur-ne, sí: això sembla un sabotatge als milers d'honorats treballadors que a Catalunya es guanyen la vida confeccionant-lo.

El capell tampoc no és símbol de castes. A París tothom en porta, fins la pobre doneta que amb un sac a la mà es dedica a recollir papers al mig dels bulevard. Les pel·lícules americanes, les fotografies i reportatges que ens arriben de la U. R. S. S. ens mostren la població femenina amb el cap cobert. ¿Per què l'actitud de la nostra dona? For, no. Mentida. Avui no hi ha ningú que sigui capaç de dir la més petita cosa contra una noia pel sol fet que aquesta dugui capell.

Nosaltres comprendrem, fins a cert punt, aquesta abstenició ruïnosa si la xicota no vestís com abans, si no usés ja guants, ni portés moneder, ni tots aquells articles accessori d'embelliment i adornament; però la nostra noia, per molta anys ho puguem dir, va elegant com sempre.

¿Que espera, doncs, que no acabi de decidir-se a portar capell, a completar el seu vestuari amb aquesta peça de la qual, fixeu-vos-hi bé, viuen 80.000 famílies?

En aquests moments en què cal, feixista i reaccionari, al nostre en ajudar l'economia del país i evitar tendre, no portar capell que dur el que hi hagi ni un sol parat, és més cap cobert amb un article que, per

la gent que menja d'ell, és gairebé un article de primera necessitat.

Artur LLORENÇ

NI DIARIS... NI PAPER TIMBRAT... NI PAPER DE CARTES...

Muñoz Haro signa a «La Libertad» un interessant reportatge sobre l'escassetat de paper —que sembla que hi ha algú que no té o no vol tenir en compte—, del qual donem aquests paràgrafs:

«Es possible que tota vegada existien en Espanya intel·ligències desprovistes de tota preocupació — i no ho creïem perquè la consciència de los españoles no permete que nadie viva indiferente a las desventajas de sus semejantes—; una simple mirada al presente, conchado a todos los dolores, les bastaria para llenar de preocupación lo más recóndito de su pensamiento. Hoy la inercia mental es una cobardía. Una cobardía del pensamiento, que tanto cultivaron los dirigentes y explotadores del régimen pasado. Es preciso que nos interese por todo; por los pequeños problemas como por las grandes dificultades de tipo universal. Todo el que no piense está condenado a su propia anulación. Se acabaron los tiempos de que unos piensan en beneficio de otros, como también los días negros en que los trabajadores vivían bajo el signo de la esclavitud, para que el rico satisficiera sus propias necesidades materiales.

Hoy todo nos ofrece motivo de reflexión, porque todo constituye un problema y porque, además, tenemos la obligación de poner en marcha el porvenir.

Uno de los problemas de tipo industrial que reclama la urgente preocupación del Gobierno y de la Junta delegada de Defensa—porque lo consideramos como un problema de guerra—es la inminente falta de papel para prensa y para toda clase de trabajo de imprenta y litografía. El no se adoptan las determinaciones inmediatas que requiere la gravísima situación por que atraviesa la industria del papel. Las crisis industriales, cada día más agudas y extensas a causa de la guerra, necesitan la urgente atención del Gobierno. Seguramente los ministros habrán leído las «Investigaciones sociales» de Adam Smith—el padre de la Economía política—, acerca de las causas de las riquezas de los países. La industria es una de las principales, como la agricultura. La historia económica del siglo transcurre lo demuestra plenamente.

En el primer plano de los problemas actuales figura el de la industria del papel. La situación, repetimos, adquiere cada día mayor gravedad. La dificultad principal está en que en España no hay pastas para fabricar papel. Los periódicos, ya reducidos a unas proporciones mínimas, se verán en el caso de suspender su publicación. No habrá papel timbrado, ni el preciso para la tramitación de expedientes y órdenes oficiales. Se acabará incluso el papel de cartón no dispondremos más que de una calidad; la del papel llamado de estraza, cuya utilidad es limitadísima. Las fábricas quedarán paralizadas y, como consecuencia, varios millares de obreros en la miseria. Todo esto puede evitarse, seguramente lo evitara

el Gobierno si adopta las determinaciones que los dirigentes y técnicos de la industria papelera aconsejan. Pero es preciso que todo se haga urgentemente, inmediatamente, entre otras razones, porque la importación de pastas químicas y mecánicas será muy difícil en breve plazo: cuando los hielos cierren el Báltico a la navegación.»

“La dona a la reraguarda” a les dones antifeixistes

Dones antifeixistes! Us heu fet ja de «La dona a la reraguarda»? Penseu que els nostres combatents necessiten de la nostra cooperació. Per tant, «La dona a la reraguarda» ha d'organitzar festivals, captes, representacions, etc., per portar a efecte el «Comiat de l'any del Combatent».

Germanes: recordeu-ho!

Creiem que cap dona antifeixista no ha de negligir el deure que tenim totes d'ajudar en tot moment els homes del front.

Adreça: Avinguda 14 d'abril, 389, baixos.

Les milícies basques conquisten Arizmendi

L'aviació lleial incendià diversos aparells a l'aeròdrom de Vitòria

Bilbao, 13.—Durant el dia d'ahir es combaté al sector de Villareal. La nostra artilleria actuà constantment i es pogué ocupar Arizmendi, que és una posició magnífica. Amb tot i que el combat durà tot el dia, solament hem tingut quatre morts i vuit ferits.

L'aviació lleial bombardejà l'aeròdrom de Vitòria, on incendià diversos aparells.

Al front de Santander l'enemic inicià una forta ofensiva amb el propòsit d'apoderar-se d'Escalada. Es la tercera temptativa que fa en pocs dies, i ha resultat el tercer fracàs. Ha tingut forces pèrdues, puix que deixaren al camp quaranta morts. Els hem recollit armament i diversos presoners.

El Cap d'Any del milicià

El Casal d'Esquerra Republicana del Districte VI, amb la col·laboració del Grup Femení i Joventut d'Estat Català del mateix Casal, ha pres l'acord de fer el que calgui perquè tots els milicians que lluiten al front contra el feixisme criminal rebin, amb motiu de la diada de Cap d'Any, aprofitant la solennitat popular de la jornada, rebri un especial testimoni d'admiraació i fraternitat dels companys que treballen per al triomf a la reraguarda.

Amb aquest fi ha estat oberta una subscripció popular, per a la qual cosa es rebran donatius a la Secretaria de l'entitat, plaça de la Universitat, 2.

Entusiasme per la victòria

Més de 2.000 treballadors voluntaris efectuaren, ahir, obres de fortificació

A les set del matí d'ahir, corresponent a la crida feta per l'Oficina de Treball Voluntari, van sortir de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya més de dos mil ciutadans antifeixistes cap als diversos llocs dels entorns de la ciutat de Barcelona, on es porten a terme els treballs de fortificació per a defensar la ciutat de qualsevol intent d'atac dels facciosos.

A desgrat de la intemperància del temps, els voluntaris treballadors sortiren en trens especials i en autocars cap als quatre llocs on actualment s'efectuen els esmentats treballs, sota la direcció de facultatius i tècnics de la Conselleria de Defensa.

A primeres hores de la tarda, prèviament invitats pel conseller de Treball i Obres Públiques, Miquel Valdés, varen fer una visita als llocs de treball dels periodistes, els quals pogueren constatar la labor realitzada pel poble allistat a es Oficines de Treball Voluntari. Comprovaren la solidesa i l'extensió de les fortificacions construïdes fins avui, després d'una setmana de treball, així com la bona disposició estratègica dels parapets i reduïdes.

El director general de Treball, Manuel Aragó, junt amb el secretari accidental del conseller de Treball, Roca i Roca, i altres elements directius de l'Oficina de Treball Voluntari, acompanyaren els periodistes en la seva assistència i els explicà l'abast de l'obra que es realitza per mitjà del Treball Voluntari, la qual tant ha de contribuir al triomf de les armes del poble per la seguretat que donarà a la reraguarda, ja que aquesta seguretat permetrà d'enviar forces combatives a les línies de foc.

Entre els diaris representats pels periodistes recordem «Treball», «Las Noticias», «La Humanitat», «ULTIMA HORA», «Mirador», «La Rambla», «La Noche», «El Noticiero Universal», «Diario del Comercio» i «Pall Oriol».

(Foto Centelles)